

Mücadele

kasım 1978

Sayı 26

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

MHP-ÜGD-ÜOD-MİT-KONTRGERİLLA GİBİ FAŞİST

CİNAYET SEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR!

Ülkemizde hakim sınıfların köhne düzene karşı mücadele yükseldikçe, faşistlerin halka saldırıları da artmaktadır. Bunlar bir yandan açık faşist terör yolu ile halkın mücadelesini sindirmeye, bastırmaya çalışmaktadırlar. Ülkemizde gün geçmektedir ki; MİT, KONTR-GERİLLA gibi resmi cinayet şebekeleri, devrimcileri sokaklarda kurşunlamanın, yol ortasından devrimci kaçırap işkence yapmanın, MİT, KONTR-GERİLLA gibi cinayet şebekeleri devletin resmi güçleridir. İşte bu yüzden, MİT ve KONTR-GERİLLA'cı pek çok kişi teşhir olduğu halde, MİT ve KONTR-GERİLLA'dan bir tek kişi bile mahkeme önüne çıkartılmamış, göstermelik olarak bile olsa yargılanmamıştır. Dün muhalefette iken "Devletin içine yuvalanmış, kanun dışı güçlerden hesap sorulacağı" palavralarını atan Ecevit, bugün başbakanlığa, yani doğrudan kendine bağlı MİT ve onun bir kolu olan KONTR-GERİLLA'nın savunucusu kesilmiştir. KONTR-GERİLLA, 12 Mart döneminde, yüzlerce devrimciyi kaçırap, işkenceye çeken teşkilattır. KONTR-GERİLLA, 12 Mart döneminde gemi batırma, tiyatro yakma vb. faşist provokasyonları düzenleyen teşkilattır. KONTR-GERİLLA, ülkemizde halk arasında var olan çeşitli çelişmeleri körükleyen, halkın kitlesel halinde birbiri ile çatıştığı olaylarda parmağı olan teşkilattır. KONTR-GERİLLA, Türkiye'de çeşitli devrimci teşkilatlar hakkında dedikodular yayan, devrimcileri halktan tecrit etmek temel görevlerinden biri olan teşkilattır. KONTR-GERİLLA'cılar, hakim sınıfların cinayet, işkence, provokasyon vb. konularda uzmanlaşmış köpeklerdir. İşte Türkiye'de hakim sınıfların çok sözünü ettiği gerçek 'teröristler' bunlardır.

Devletin resmi cinayet şebekelerinin yanında bir de kendilerini 'devletin yardımcı gücü' ilan eden sivil faşist cinayet şebekeleri vardır. Bunların başını çekenler bugün parlamentoda 16 'millet vekili' ile temsil edilen MHP ve onun ÜGD, ÜOD gibi yan örgütleridir. Bunlar "Esir Türk'leri kurtarma örgütü" (ETKO) "Türk İntikam Tugayları" (TİT) vs. gibi isimlerle anılan güya illegal ! gerçekte ise devletin güçlerinin içinde ve yanlarında devletin güçlerinin koruyuculuğunda hareket eden teşkilatlar oluşturmışlardır. Bunlar ellerinde devrimcilerin listesi, devrimci avına çıkmışlardır. Adam kaçırmakta, işkence yapmakta, her gün yurtsever ve devrimcileri sokaklarda kurşunlamakta, esnaftan haraç almaktadır. Bunlar Balgat'ta olduğu gibi içi dolu bir

Resmi faşist güçler, çemberi gün geçtikçe daraltıyor!

otobüsü otomatik silahlarla tarayacak, İstanbul'da 16 Mart 1978'de olduğu gibi, kitle üzerine hedef gözetmeden bomba atacak, en son Ankara'da olduğu gibi, ev basıp 6 kişiyi göz kırpmadan öldürecek kadar azgınlaşmış canilerdir. Bunlar da aynı iç içe geçtikleri resmi cinayet şebekeleri gibi, halk içindeki çelişmeleri kışkırtmakta, halkı birbirine kırdırmaya çalışmaktadırlar. Malatya, Sivas, Elazığ ve en son olarak da Niğde Aksaray'da gelişen olaylar bunu açıkça göstermektedir. Sivil faşist cinayet şebekelerinin esas siyasi

örgütü olan MHP; tüm faşist katliamların ardından sahte göz yaşı dökmekte, cinayetlerle kendisinin ilgisi olmadığını ilan etmektedir. Ama güneş balçıkla sıvanmaz! Çok az bir bölümü aydınlanan olaylar açıkça göstermektedir ki, tüm sivil faşist cinayet şebekelerinin ardındaki ana teşkilat MHP'dir.

Son olarak İstanbul Şişli Örnektepe MHP binası önünde yakalanan Coşkun Akbulut üzerinde bulunan 367984 seri numaralı Walter marka bir tabanca üzerinde yapılan balistik incelemeler sonunda ortaya çıkan durum şudur:

"Akbulut'un söz konusu tabancayla yakalanmasından iki ay kadar önce 6 Temmuz 1978 günü Şişli'de durakta beklerken Salihi Çakır adında bir kişi öldürülmüştür. Laboratuvar incelemeleri bu kişinin aynı tabanca ile öldürüldüğünü ortaya koymuştur. Öğrenildiğine göre Akbulut bu olayda tabancayı, Şişli MHP Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral'den aldığını, öldürülen kişiyi Meral'in kendisine gösterdiğini,

komünist olduğunu söyleyip öldürülmesi için emir verdiğini, kendisinin de dört el ateş ederek öldürdüğünü polise açıklamıştır. Ayrıca Akbulut'un öldürdüğü şahsı tanımadığı ilk kurşunda yere düştükten sonra öteki kurşunları üzerine boşalttığı saptanmıştır.

Gene aynı tabanca ile 12 Ağustos 1978 günü Gültepe'de Hüseyin Ceylan'ın cenaze töreni sırasında topluluğa ateş edildiği 24 Haziran 1978 günü Şişli'de evlerinde televizyon seyrederken öldürülen Murat Tuncay'ın, 27 Nisan 1978 günü Fatih ormanlarında elleri, gözleri ve ağızları bağlı olarak kurşuna dizilmiş Celâl Duru ve Emin Kutun adlı kişilerin öldürülmesinde de aynı tabancanın kullanıldığı incelemeler sonunda ortaya çıkmıştır. Sanık Coşkun Akbulut, bu olaylara karışmadığını aynı tabancanın başka kimselerce kullanılmış olabileceğini, çünkü tabancanın MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral tarafından başkalarına da verildiğini

Devamı 3. sayfa.

KONSOLOSLUKLARDA
SOYGUNCULUĞA HAYIR,
İNSANCA MUAMELE İSTİYORUZ!

Bilindiği gibi bundan bir süre evvel, "Konsolosluklarda soygunculuğa hayır, insanca muamele istiyoruz" şiarı altında, ATİF, yoğun bir kampanya açmıştı. Bu haklı mücadelemiz ile ilgili olarak çeşitli eylemler yapıldı. ATİF'e üye derneklerden; B. Berlin, Stuttgart, Nürnberg, Münih, Köln, Frankfurt, Hamburg Türkiyeli İşçi Dernekleri konsolosluklar önünde mitingler düzenleyerek, Konsolosluklarda yapılan soy-

B. Berlin Konsolosluğu önünde yapılan miting

gunu ve insanlık dışı muameleleri protesto ettiler ve haklı taleplerimizi geniş çapta dile getirdiler.

ATİF'in konsolosluklardaki soygunculuğa karşı açtığı bu haklı kampanya, B. Almanya ve Türkiye'ye kadar sesini duyurarak kısa süre içinde haklılığını ispatladı.

Türkiyeli işçileri çok yakından ilgilendiren bu mesele, pratikte eyleme dönüştürüldüğünde, burjuva basınının, Dışişleri Bakanlığının ve Hamburg Başkonsolosluğunun bile yeremeyeceği haklı bir görüntü kazandı, ve onları tavır takınmak zorunda bıraktı. Şöyle ki; haklı derken onların bizim mücadelemizi gerçekten desteklediklerinden değil, fakat yapılan soygunun yurtdışında çalışan binlerce Türkiyeli işçiyi doğrudan ilgilendirmesi, ve bu soygunun açık-seçik yapılması gün gibi ortada bir mesele. Bu durumun burjuva basını ve diğerleri tarafından haksız gösterilmesi, kapatmaya çalışması imkansız. Neden? çünkü şimdiki Ecevit hükümetinin yurtdışında çalışan işçilerin desteğini, sempatisini kazanması gerekli. Bunun tersi söz konusu olursa bu Ecevit

Devamı 7. sayfa.

T.C.
BERLIN BAŞKONSOLOSLUĞU

SAYI: DUYURU

KONU: DUYURU

TEMSİLCİLİĞİMİZE VAKİ ŞİKAYETLERDEN KONSOLOSLUK İŞLEMLERİ İLE İLGİLİ OLARAK TAHSİL OLUNAN HARÇLARIN HESAPLANMA ŞEKLİNDE BAZI VATANDAŞLARIMIZIN TEREDDÜTLERİ OLDUĞU ANLAŞILMAKTADIR.

BAŞKONSOLOSLUĞUMUZCA ALINAN HARÇLAR, MALİYE BAKANLIĞIMIZCA DONDURULMUŞ OLAN CİBAYET KURU ÜZERİNDEN HESAPLANMAKTADIR.

FEDERAL ALMANYA İÇİN SAPTANMIŞ OLAN CİBAYET KURU 1 TL.Sİ KARŞILIĞI 17 FENİKTİR. BİR BAŞKA DEĞİMLİ, 1 MARK = 5.88 TL.Sİ ÜZERİNDEN İŞLEM GÖRMEKTEDİR.

TÜRK PARASININ DEĞERİNDEKİ DEĞİŞİKLİKLER BAŞKONSOLOSLUKLARCA TAHSİL OLUNAN HARÇLARI ETKİLEMEKTEDİR.

VATANDAŞLARIMIZIN BİLGİ EDİNME Sİ RICA OLUNUR.

ATÖF 15. GENEL KURULUNA KATILALIM

10-1112 kasım 1978 FRANKFURT/MAIN

HAUS DER JUGEND/DEUTSCHHERRNUFER 12

MHP» SIKI YÖNETİM» İSTİYOR

Türkiye'de son günlerde faşist katliamlar birbirini kovalamakta; her gün bir kaç kişi resmi ve sivil faşist güçler tarafından katledilmektedir. En son yaşanan faşist katliam Ankara'da gelişti. Kendine ülkücü diyen faşist komandolar tarafından bir ev basılarak 6 kişi öldürüldü. Birde ağır yaralı S. Alten, katliam hakkında polise bilgi verdikten sonra, girdiği komadan kurtulamayarak hastanede öldü.

Bu olay üzerine komprador patron ve ağaların siyasi usakları demeçler verdiler.

Bunlardan Türkeş şöyle demekte "...Sıkı yönetim derhal ilan edilip, anarşi durdurulmalı..." Oysa Ecevit sıkıyönetiminden korku ile kaçmaktadır. Bilindiği gibi Türkeş, "sıkı yönetim", "DGM" isteğini son dönemde her olayda tekrarlamaktadır. Türkeş, gerekçe olarak anarşinin ancak "sıkı yönetim" ile önlenileceğini söylemektedir. İrkçı faşist Türkeş, sıkıyönetimden de öte idarenin doğrudan orduya devrini talep etmektedir. Oysa olayların failleri polis kayıtlarında da tespit edildiği gibi MHP'ye kayıtlı ülkücü faşistlerdir. Komandolar, bilinçli olarak terör estirmekte, kitle katliamları düzenlemektedirler. Gaye bu hükümetin güçsüz olduğunu emperyalist para babalarına komprador patron ve ağalara göstermek ve yine iktidar alternatifini olarak MC partilerinin olduğunu vurgulamak istemektedirler. İrkçı faşist Türkeş, sıkıyönetim ile bugünkü hükümeti iş başından uzaklaştırmayı planlamaktadır. Çünkü CHP hükümeti; kendine rakip gördüğü MHP'li faşistleri devlet kademelerinden temizlemektedir. Bu MHP'yi zayıflatmaktadır. MHP sıkıyönetim ve askeri idarede bu temizlik hareketinin durmasını ummaktadır.

Ecevit, sıkı yönetime sadece sözde karşı çıkıyor !

Türkeş'in "Sıkı yönetim" isteğine karşı ve 7 kişinin öldürülmesi olayı üzerine Ecevit şu demeci vermiştir "...Kiş-kirtmalara, demokrasiyi yaşatmaya kararlı olan Türk halkı ve kuruluşları kapılmayacaklardır..." "Sıkıyönetim isteklileri demokrasinin işleyişinden rahatsız olanlardır..."

Ecevit'in söylediklerine bakılırsa, "sıkı yönetime karşı" 'demokrasiden' yanadır. Ecevit, bugünkü dönemde sıkıyönetimin resmen ilanına karşı gelmektedir. 12 Mart sıkıyönetiminde Ecevit, yine "Demokrasi"den yana olduğu pozlarına bürünmüş; sözde sıkı yönetime karşı gelmişti. Sahte 'demokrat' görünümü ile Ecevit, demokratlardan, yurtseverlerden oy alabilmeyi başarmıştı. Bugün iktidarda olan Ecevit, seçimlerde verdiği vaatlerin hiç birini yerine getirmediği için her geçen gün halktan tecrit olmaktadır. Ecevit'in resmen sıkıyönetimi ilan etmesi; onun inanırlılığını daha da sarsacak; ve onun halktan tecrit olma sürecini hızlandıracaktır. Türkeş'in "sıkı yönetim" planının bir amacı da budur.

Bugün Türkiye'de resmen sıkı yönetim yoktur. Ama Ecevit, ilan etmeden sıkı yönetim uygulamaktadır. Bugün Türkiye'de her gün sokak ortasında devlet güçleri veya faşist komandolar tarafından en az 2-3 kişi öldürülmekte, evler basılmakta, fabrikalar, okullar karakollara dönmekte, polis istediği yerde izinsiz ev aramaktadır. Suçsuz insanları hapselere tıkamakta. 12 Mart döneminde olduğu gibi işkenceler yapılmakta. Grevler ertelenmekte, yoksul emekçilerin tek barınacağı gecekonduyar yıkılmakta, faşist komando sürüleri küçük esnaftan MHP'ye bağış diye zorla haraç almaktadır. Bu baskılar karşısında işçilerin köylülerin, küçük esnafın dar gelirli memurların ekonomik ve demokratik talepleri uğruna mücadeleleri yüksek boyutlara ulaşmakta. Bunu bastıramayan sahte reformist faşist Ecevit çareyi faşist baskıları yoğunlaştırmakta bulmaktadır. "Anarşiyi önleme tedbirleri" adı altında halkımızın mücadeleleri sonucu elde etmiş olduğu demokratik hakları elinden alınmaktadır. Ecevit'in "anarşiyi önleme tedbirleri" ne göre; grevler, boykotlar, yürüyüşler, mitingler dolaylı olarak yasaklanmakta suça göre mahkemeler kurulmaktadır. Her türlü yetki Valilere ve Emniyet Amirlerine verilmektedir. Türkiye'de "sıkı yönetim" ilan edilmeden sivil sıkı yönetim vardır. Durum böyleyken Ecevit'in "sıkı yönetim"e karşı olması "demokrasi" meleği kesilmesi sahtekarlıktır. Halkımız her geçen gün gerçekleri görmektedir.

Halkımız, kurtuluşun demokratik halk devrimi olduğu gerçeğini her geçen gün daha da kavramaktadır, ve kavrayacaktır.

B.ÇAĞLAYAN

YAPI İŞÇİLERİ TANİŞTİRMA

DERNEĞİ

ARKADAŞLAR

Biz yapı dalında çalışan işçiler her iş güvencesinden (sigorta, sendika vs.) yoksun olarak yıllardan beri çalışmaktayız, bu dağınık çalışmaya son vermek ve sosyal haklarımızı, iş güvencemizi sağlamak için yapı dalında (İnşaat)da çalışan işçi arkadaşlarla birleşerek 21.9.1978 tarihinde Komprador Patron-Ağa düzeninin tüm engellemelerine rağmen Yapı İşçilerini Tanıştırmaya Derneği kurduk. Biz yapı işçileri olarak Mücadelemizin yalnız ekonomik mücadele ile değil, politik mücadeleye bağlı olarak ele alınması gerektiğinin bilincindeyiz.

Derneğimiz, yurt dışında Alman tekelci burjuvazinin yurt içinde Komprador burjuvaji ve toprak ağalarının baskılarına rağmen mücadelesinin kararlılıkla sürdüren (ATİF ve ATÖF'ün) izlemiş olduğu çizginin yanında olduğunu belirtir. Türkiye'deki komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ATİF'in yayın organı olan "MÜCADELE" gazetesinin "yasaklama kararını" şiddetle protesto eder. Çeşitli demogojilerle kendine "halkçı" "devrimci" diyen CHP'nin halkçılıktan ve devrimcilikten ne anladığını halkımız görmektedir. Ve bilmektedir ki, "CHP" bizim değil, kompradorların ve toprak ağalarının umududur.

BİZ YAPI İŞÇİLERİNİ TANİŞTİRMA DERNEĞİ olarak ATİF ve ATÖF'ün bu mücadelede yanında olduğumuzu bildiririz.

- YASASIN ATİF VE ATÖF
- YASASIN YAPI İŞÇİLERİNİ TANİŞTİRMA DERNEĞİ !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM-KOMPRADOR KAPİTALİZM VE FEO-DALİZM !
- MÜCADELE GAZETESİ YASAKLANMA MÜCADELEMİZ DURDURULAMAZ !
- MHP, ÜGD, ÜOD, MİT ve KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR !

YAPI İŞÇİLERİNİ
TANİŞTİRMA DERNEĞİ

cesi halkevleri Banaz şubesinin bombalanması ve önemli hasar görmesi sonucu, belli bir dönem kapalı kalmış daha sonrada binanın yeri istimlak edilerek yıkılmıştır. Belli bir süre yer bulamayan halkevi daha sonrada bir inşaatı olarak devrimci işçilerin ve gençlerin azimli çalışması sonucu yeni bir yere girerek yeniden çalışmalarını düzene sokmuştur.

Bunun ardından bir dizi faşist baskı kendini yine göstermiştir. Bombalı saldırıyı kinamak amacıyla korsan mitingten ve bir grup halk düşmanı faşistin dövlüp yaralanması bahane edilerek halkevi üyesi 4-5 arkadaş göz altına alınmıştır. Daha sonrada tutuksuz yargılanmalarına karar verilmiştir. Halkevi imzalı emekçi halka dağıtılan bildiride "Bir takım bürokratik eksiklikler görüldüğü" gerekçesiyle Yönetim kurulu ve dağıtanlar hakkında dava açılmıştır. Ama komprador patronlar, toprak ağaları ve onların efendileri Emperyalistler, sosyal emperyalistler şunu iyi bilmelidirlerki; Halkımızın, Devrimcilerin, Yurtseverlerin üzerinde oynan bu oyunlar, Faşist baskılar er geç bozulacaktır. Türkiye halkının DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ Mücadelesi mutlaka zafere ulaşacaktır.

Mücadeleci selamlar.

ARKADAŞLARA,

Yürütmüş olduğunuz açlık grevinizi destekler, haklı direnişinizde başarılar dileriz.

Arkadaşlar, bu güne kadar faşist diktatörlükler tarafından alınan faşist kararlar devrimci kitlelerin mücadelecileriyle sonucunda gerisin geriye püskürtülmüştür.

Bakanlar kurulunun gazete hakkında aldığı Türkiye'ye sokmama kararında taviz vermeksizin yürüteceğimiz mücadeleciler direnişlerimiz sonucu bu kararı alan faşistler korkularından değiştirmek zorunda kalacaklardır.

Biz bu haklı direnişinize destek olmak amacıyla Başbakanlığa "26 Mayıs 1978 günü bakanlar kurulu toplantınızda MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye girmemesi için alınan faşist kararı nefretle protesto ediyoruz. Gazetenin biran evvel Türkiye'ye girmesini, devrimci saflara ulaşmasını istiyoruz." diye bir protesto telgrafı çektik. Mücadelemiz başarıya ulaşacaktır.

Eylem birliğimizi eleştiri ve özeleştiri ile güçlendirelim.

Devrimci selamlar.

AÇTİB

(Australia Çağdas Türk İşçi Birliği)

BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELE DURDURULAMAZ

1 Haziran 1978 tarihli ve 7/1543 sayılı Bakanlar kurulu kararı ile, Batı Almanya'da çalışan Türkiye'li işçilerin tek demokratik kitle örgütü olan ATİF'in yayın organı Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye sokulması, satılması, dağıtılmasını yasaklayan kararı Halk evleri Banaz şubesi olarak nefretle kınıyoruz.

Hepimizin bildiği gibi MÜCADELE gazetesini; Türkiye'nin emperyalizme bağlı olmasına karşı çıkmakta, Bağımsız ve Demokratik bir Türkiye istemektedir.

Emperyalistlere usaklık yapan Komprador patronların ve Toprak ağalarının iktidar biçimine (Faşist diktatörlüğe) karşı çıkmakta; Demokratik halk iktidarının olduğu bir Türkiye istemektedir.

MÜCADELE; Faşizme karşı mücadeleyi, bir faşist kesime karşı değil faşizmin her türüne karşı (Rus sosyal emperyalizminin usakları sosyal faşistlerde) mücadele vermeyi anlamaktadır.

MÜCADELE; B. Almanya'da, Alman tekelci Burjuvazisi tarafından son damlasına kadar sömürülen hor görülen Türkiye'li işçilerin haklarını savunmaktadır. B. Almanya'da çalışan Türkiye'li işçilerin ekonomik, demokratik taleplerinin kazanımına öncülük yapmaktadır.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın "Faşizme karşı mücadele" adı altında hakim sınıfların bir kesimine karşı, başka bir kesimin peşine takma siyasetine karşı çıkan ve bunun bilincinde olan, C.H.P.'ninde sınıfsal özünü doğru koyan MÜCADELE Gazetesi CHP'nin kime hizmet ettiğini kamu oyuna defalarca açıklamıştır. CHP'nin halkın "umudu" değil, ayak bağı, halka refah değil kompradorlara ağalara huzur, refah,

emekçilere ise ıssızlık, zam, açlık, faşist baskılar getireceğini açıklamıştır. Nitekim Türkiye halkı 9-10 aylık icraatı ile bunları görmektedir. (örnek: Şehrimizde siyah haşhaşın ölçeği geçen seneler 400-500 TL. iken bu sene 200-300 TL. düşmüştür, ki deterjanlara % 50-55 zam gelirken ?)

MÜCADELE gazetesini (dolaylı olarak ATİF) üzerinde oynanan bu faşist baskıların gören ve demokratik kitle örgütlerinin arasındaki devrimci demokrat dayanışmanın ne demek olduğunu önemini kavrayan, Banaz halkının ekonomik demokratik mücadelesine önderlik etmeye çalışan HALKEVLERİ BANAZ ŞUBESİ bu haince oyunları bir daha nefretle lanetler.

Her kesimden komprador patronların vetoprak ağalarının bu pahalılık, zulum işkence düzenleri yıkılacağı gibi; ergeç demokratik kitle dernekleri, devrimci, yurtsever yayınlar ve çeşitli milliyetlerden halkımızın göz bebeği yiğit devrimci evlatları üzerinde oynanan kahpece tuzaklarda bozulacaktır.

BANAZ HALKEVİ; MÜCADELE gazetesini üzerinde dönen, oynanan bu oyunların genden ayrılmayacağını bilincinde olarak dernek üyesi ve sempatisanlarına teşhir etmiştir. Fakat ATİF'li yiğit işçi arkadaşların ATÖF'lü militan öğrenci gençlerimizin düzenledikleri eylemleri (Yürüyüş, açlık grevi, halk gecesi) bir telgraf veya bir bildiriyile olsa destekleyemedik. Bu konuda halk evleri Banaz şubesi olarak kendimizi hatalı görüyoruz.

Diğer önemli bir nedende; Faşist diktatörlüğün Türkiye genelinde resmi, sivil güçleriyle oynadığı oyunların özel olarak kazamızda yansımalarıdır. Bunun sonucu (o dönemler) 21-22 Mayıs 1978 ge-

AMBARGO KALDIRILDI

ÜSLER AÇILDI

Bilindiği gibi, Kıbrıs'ın 1974 Temmuzunda faşist Türk ordusu tarafından ABD ile Türk hükümetleri arasında bir gerginlik ortaya çıkmış, ABD Ortadoğuda çıkarlarını korumak amacı ile hem Türkiye'ye ve hem de Yunanistan'a ihtiyacı olduğu için askeri malzeme konusunda Türkiye'ye ambargo koyarak, Türkiye'deki usakların baskı altına almıştı. Türk Hükümeti de halkın tepkisini durdurabilmek için, daha Demirel'in 'yoktur' dediği Amerikan üslerinin dördünü kapamıştı. Demirel Hükümeti, 26 Temmuz 1975 tarihinde aldığı kararla, tüm üslerin (Hakim sınıflar bunlara 'ortak savunma tesisleri' adını veriyor) kapatıldığını ilan etmişti. Gerçekten ise çalışması durdurulan Pırınçlık, Sinop, Kargaburun, ve Belbaşındaki dört askeri üsü idi. Diğer 22 üs ise normal çalışmaları devam ediyordu. Bunun dışında ABD'nin yarı askeri 'tesisleri' de normal olarak çalışıyordu. Bunlar 'üslerin' kapatılmasının gerçekte göstermelik bir girişim olduğunu belirleyen olaylardı. Türk Hükümeti 'üsleri' ambargonun kaldırılması için bir koz olarak kullanmayı planlıyor, bunun için ABD hükümeti nezdinde girişimlerde bulunuyordu.

Demirel Hükümeti üslerin bir bölümünün çalışmasının durdurulması kararını aldığı anda, o zaman muhalefette olan Ecevit, üsler ve Kıbrıs konusunun ambargo sorunundan bağımsız olarak ele alınmasını talep ediyor, ve 26 Temmuz 1975'te verdiği demeçte şöyle diyordu:

"Ancak ambargonun hiç bir koşula bağlı olmaksızın kalkması ile Türkiye için kabul edilebilir bir durum ortaya çıkmış olabilir."

Aynı Ecevit, yine aynı dönemde hükümetin göz boyayıcılık yaptığını, üslerin aslında çalışmaya devam ettiğini açıklıyordu.

Bunları söyledikten üç yıl sonra, "çalışmaya devam ediyor" dediği üslerin açılışını yapmak; hem de "hiç bir koşula bağlı olmaksızın kaldırılmalı" dediği ambargonun kaldırılmasının şartı olarak bunu yapmak, Ecevit'e düştü.

5 Ekim günü yapılan Bakanlar Kurulu toplantısında Ecevit hükümeti, Demirel hükümeti döneminde 26 Temmuz 1975'te alınan bir kararla çalışması durdurulan Pırınçlık, Sinop, Kargaburun ve Belbaşındaki dört Amerikan üsünün 9 Ekim'den itibaren yeniden çalışmaya açılması kararını aldı. Bu, Carter yönetiminin, ambargonun kaldırılması için ileri sürdüğü şartlardan biri idi. Ecevit bu kararı basın toplantısında şöyle açıkladı:

"Bilindiği gibi, Kongre'nin son ve kesin kararıyla ve Başkan Carter'in Kongre'ye görüşlerini bildirmesiyle 3,5 yıl Tür-

kiye'ye karşı uygulanan Amerikan ambargosu, savunma araçları ve gereçleriyle ilgili ambargo hukuken ve fiilen kalkmış bulunuyor.

Ambargo uygulanmaya başladıktan sonra Türkiye'deki bazı ortak savunma tesislerinin faaliyetine bilindiği gibi ara vermişti. Şimdi bu ara verilmiş nedeninin ortadan kalkması, yani ambargonun ortadan kalkmasıyla Türkiye ile ABD arasında daha yakın ilişkiler için elverişli bir ortam oluşmuş bulunuyor. Bu ortamı gerektiği gibi değerlendiren Bakanlar Kurulu'muz, Milli Güvenlik Kurulu'nun iki gün önce yaptığı toplantıda aldığı tavsiye kararını da benimseyerek tesislerle ilgili kararını açıkladı."

Ecevit'in bu açıklaması, onun emperyalizme usaklaşımının ve sahtekarlığının açık belgesidir. Ecevit'in emperyalizme usaklığı, onun 'bağımsızlık' sözlerinin sahtekarlığı o kadar ortadadır ki, artık ülkemizde emperyalizme usaklık konusunda ipliği pazara çıkmış Demirel bile Ecevit'i eleştirmekte, onunla alay etmektedir. Ecevit Hükümetinin, üslerle ilgili kararından sonra, Kayseri'de konuşma yapan Demirel duvardaki "Bağımsız Türkiye-CHP" yazısını göstererek "Hükümetin üslerle ilgili kararından sonra bu sözün gerçekle en ufak bir ilgisi kalmamıştır. Ne olduklarını gösterdiler işte..." "İMF karşısında takındıkları tavır ile, ABD Hükümeti karşısında takındıkları tavır benzerlik taşır... ABD hiç bir şey vermeden her istediğini yaptırmıştır." demektedir.

Açık ki, Demirel'e bu lafları söyleten onun 'anti-emperyalistliği' değildir. Nasıl ki, dönemin Demirel'ler hükümetinde iken, Ecevit anti-emperyalist nutuklar atıyorsa, bugün de Demirel'ler, Türkiye'de, Erbakanlar anti-emperyalist nutuklar atacaktır. Bu onların sahtekar tabiatları gereğidir. Bunların tümü emperyalizmin uşağıdır. Anti-emperyalistlikler, muhalefette oldukları sürece ve yalnızca laftadır.

Ülkemizde MC hükümetinde iken, üslere karşı çıkan bir takım demokrat aydınların, bugün üslere karşı çıkmaması da, onların tutarsızlığını ortaya koyan anlamlı bir olaydır.

Ülkemizdeki Amerikan üsleri, "Savunma Tesisleri" değil, Amerikan emperyalizminin saldırı üsleridir. Bu üsler yalnızca çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına karşı değil, Ortadoğudaki tüm devrimci halklara karşı yönelmiştir.

Devrimciler, yurtseverler bu üslere; yalnızca bu üslere değil, tüm emperyalist askeri anlaşmalara ve birliklere karşı çıkmalıdır.

K. Cengiz

"ANARŞİ'Yİ ÖNLEYİCİ YENİ TEDBİRLER"

Türkiyede hakim sınıfların, faşist baskı ve sömürsüne karşı halkın mücadelesi gün geçtikçe yükseliyor.

Türkiye'deki pahalılık, işsizlik, açlık, sefalet her geçen gün halkın belini biraz daha büküyor. Komprador patron ve toprak ağalarının faşist ordusu, sivil komandoları her gün yeni katliamlar düzenliyorlar. Türkiye halkı açlığı, sefaleti, yoksulluğu unutup can derdine düştü. Faşistler yolda, otobüste, okulda, evde yoğun bir şekilde halk avına çıkıyorlar. Bu durum karşısında halk kendisini koruyabilmek için savunmaya geçti. Elinden geldiğince örgütlü veya örgütsüz silahlandı. Halkın faşizme karşı mücadelesinin yükseldiğini gören faşist Ecevit Hükümeti "Anarşiyi Önleyici Bazı Tedbirler" adı altında halk üzerindeki faşist baskılarını daha da yoğunlaştırdı ci kararlar aldı.

Ecevit Hükümetinin "Anarşiyi Önleme" adına almış olduğu en son "Yeni Yasal Düzenlemeler" sırasıyla şunlardır:

1- "İl idaresi kanununda değişiklik yapılacaktır. Bu değişikliklerle valilere daha geniş yetkiler verilecek ve özellikle valilerin gerekli gördüğü anda, olay sırasında, ya da muhtemel bir olay ihbarı önünde yeterli önlem olarak askeri birlikleri derhal çağırması sağlanacaktır. Bununla valilerin özel formalitelerden kurtularak askeri güçlere başvurmaları esası getirilecektir."

Bu "tedbir" açıkça ilan etmeden uygulanan sıkıyönetimi daha da sertleştiren "asayiş sağlama" adına, sivil ve askeri idarenin iç içe girmesini sağlayan; askeri, halka karşı açıkça devreye sokan, halk düşmanı faşist bir tedbirdir. Bundan böyle valiler, çevredeki askeri birlikleri doğrudan doğruya "uzun formalitelerden kurtularak" halk üzerine saldırtabilecekler. 2- "Polis zaife ve Selahiyetleri Kanununda yapılacak bir değişikliklerle arama-tarama işlemlerinde daha kolay görev yapmaları olanağı verilecektir."

Devamı 7. sayfa.

CINAYET SEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR. Baştarafı 1. sayfa.

diğini, kendisinin de her olaydan sonra tabancayı geri getirdiğini bildirmiştir. Buna karşılık Akbulut, 27 Temmuz 1978 tarihinde Barış Kahvehanesinin kurşunlanması olayında Şişli MHP örgütünden Yusuf Batmaz ve Üye olmayan ancak partiye sık sık gelen Tevfik Ağansoy ile birlikte çalışmalarını, silahları gene MHP Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral'den aldıkları açıklanmıştır. Yusuf Batmaz'ın da polise verdiği ifadede bu durumu doğruladığı Tevfik Ağansoy'un ise firarda olduğu belirtilmiştir.

27 Ağustos 1978 tarihinde gene Şişli'de Gürün sokaktaki kahvehaneye ateş açılması ve bomba atılması olayına aynı kişilerin karıştığı anlaşılmıştır. Patlayıcı maddenin Tevfik Ağansoy'un kullandığı silahların, gene MHP Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral'den alındığının belirlendiği bildirilmiştir.

BAŞKA BİR TABANCA

Yakalanan sanıkların ifadelerine ve laboratuvar bulgularına dayanan polisler bu kez, MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral'i; evine baskın yaparak yakalamış, Meral'in evinde bu kez 9 mm. çapında MKE yapısında üzerinde yazıları kazınmış bir kırıkale tabanca bulunmuştur. Baskından takriben iki saat önce Şişli Örnektepe MHP Gençlik Kolları Lokalinden açılan bir ateşle Hüseyin Polat adlı bir kişi gözünden yaralanmıştı. Polat'ı yaralayan silahın Meral'in evinde iki saat sonra bulunması dikkati çekmiştir. MHP'li Meral'in evinde bulunan tabancanın şu olaylara karıştığı anlaşılmıştır:

1-6 Eylül 1978 günü Selamet Arıcı adında 10 yaşında bir çocuğun bu tabancadan çıkan kurşunlarla öldürüldüğü balistik denetiminde belirlenmiştir. Aynı olayda bir lise öğrencisi yaralanmıştır.

2-Aynı tabanca ile 1 Ağustos 1978 günü Mecidiyeköy'de Mustafa Kabataş adlı bir kişinin kahvehanesine ateş açılmıştır.

3-16 Ağustos 1978 tarihinde Mecidiyeköy'de Mustafa Aydemir adında bir kişinin evine bu tabanca ile ateş açılmıştır.

4-Aynı tabanca ile 4 Eylül 1978 tarihinde Cemil Çelik adlı bir kişinin evine ateş açılmıştır.

5-Gene 4 Eylül 1978 tarihinde Gültepe Camine de aynı tabanca ile ateş edildiği saptanmıştır.

6-24 Şubat 1978 tarihinde Kağıthane Caddesinde 1 kahvenin önünde Uğur Güvendi ren ve Haydar Bulut adlı kişiler bu tabancadan çıkan kurşunlarla yaralanmışlardır. O zaman bu olaya karışarak yakalanan Ahmet Ali Pazaroğlu adlı kişinin mahalli karakolda verdiği ifadede tabancayı kendisine Yusuf Meral'in verdiğini söylediği öğrenilmiştir."

(Milliyet Gazetesi Ekim 1978)

Tüm bunlar sivil faşist cinayetlerin ardındaki ana teşkilatın MHP olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Görüldüğü gibi MHP lokalleri faşist canilerin üsleri olarak kullanılmaktadır.

Bu sivil faşist cinayet şebekeleri ile, MİT, KONTR-GERİLLA gibi resmi cinayet şebekeleri arasında da çok sıkı bir işbirliği, hatta iç içelik söz konusudur. Bugün, bilinen pek çok KONTR-GERİLLA'nın, işkence uzmanının aynı zamanda MHP'li olması MHP'nin tüm hakim sınıfların diğer siyasi partilerinden KONTR-GERİLLA'yı savunması bunu açıkça ortaya koymaktadır.

Bugün, ülkemizde bu resmi ve faşist cinayet şebekeleri teşhir olmuşlardır, ve tecrit olma sürecinde bulunmaktadırlar. Bu teşhir ve tecrit olma sürecini hızlandırmak, MHP, ÜGD, ÜOD gibi sivil faşist cinayet şebekeleri, MİT ve KONTR-GERİLLA gibi resmi faşist cinayet şebekeleri dağıtılmalıdır, talebini yaygınlaştırmak, bu talebin gerçekleştirilmesi için mücadele etmek her yurtseverin görevidir. Açıkta ki, bu talebin gerçekleştirilmesi ile bazılarının ileri sürdüğü gibi Türkiye'de faşizm ortadan kalkmayacaktır. Çünkü Türkiye'de faşizm MHP, ÜGD, ÜOD, MİT, MİT ve KONTR-GERİLLA gibi kurumlarla sınırlı değildir. Faşizm, ülkemizde bir bütün olarak emperyalizme usaklık eden hakim sınıfların iktidar biçimidir. Faşizm bu yüzden bazı faşist cinayet şebekelerinin dağıtılması ile değil, ancak ve yalnız işçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk Devrimi ile yıkılacaktır. Ancak içinde bulunduğumuz dönemde, öne çıkmış ve tecrit olmuş faşist cinayet şebekelerinin halkın mücadelesi sonunda dağıtılması, hakim sınıfların faşist diktatörlüğünü zayıflatacak halkın Demokratik Halk Devrimi Mücadelesinde ileri bir adım olacaktır.

Yurtdışındaki Türkiyeli işçiler olarak görevimiz, faşist cinayet şebekelerinin dağıtılmasını talep etmek, çeşitli eylemlerle bu talebi yaygınlaştırmaktır. Yurt dışındaki faşist cinayet şebekelerinin uzantılarını da somut olarak teşhir ve tecrit etmek bize düşen bir görevidir.

Çevremizdeki faşist cinayet şebekeleri hakkında bilgi toplayalım. Bunları MÜCADELE GAZETESİ'ne ulaştıralım. S. Hakan

ATİF VE ATÖF'ÜN «SENDİKALARDA ÇALIŞMA ÜZERİNE» KONULU

SEMİNERİ YAPILDI!

Sendikaların toplumlara göre görevi şu şekilde sıralandı:
Sendikalar Yarı sömürge Yarı feodal ülkelerde ekonomik ve demokratik talepler uğruna yürütülen mücadeleyi demokratik halk devrimi mücadelesine tabii kılarak indirek demokratik halk devrimine hizmet eden araçlar olmalıdır.
Emperyalist ülkelerde ise söz konusu devrim sosyalist devrim olduğu için sendikalar bu gibi ülkelerde sosyalist devrime indirek hizmet eden araçlar olmalıdırlar.
Sosyalist ülkelerde ise sendikanın görevi proleterya diktatörlüğünü korumak ve pekiştirmektir.

Bundan sonra Batı Berlin Türkiye İşçileri Derneğinden bir arkadaşın hazırladığı "Devrimciler Gerici Sendikalar içinde Çalışmalıdır" konulu seminer okundu, tartışıldı ve şu sonuç çıktı:
İşçi sınıfının ekonomik, demokratik talepler doğrultusunda mücadelesinde onun mücadelesine önderlik eden sendikaların devrime hizmet edebilmesi için, sendikalarla işçi sınıfının devrimci temelinde sendikal birliği sağlanmalıdır. Bunu sağlamak tabii ki devrimcilerin görevidir. Devrimciler, bunu var olan sendikalara girip çalışarak başarabilirler. Ama bu çalışma esnasında sendikaların merkezi yönetiminin ele geçirilebileceği hayali yayılmamalıdır. Sendikalarda, alt düzeyde yönetimi ele geçirmek (Doğru siyaset ve tutarlı çalışma olursa) mümkündür. Üst düzeyde yönetimi ele geçirmek, şu yüzden hayalcilik olur. Bugün var olan sendikalar hakim sınıfların hizmetinde devletin bir kurumu durumundadırlar. Elbette ki, hakim sınıflar böyle bir aracı kaybetmek istemezler. Onlar, böyle bir tehlikeyi gördüklerinde sendikayı böleceklerdir. Fakat, onların o zaman sendikayı bölmelerinin bize pek fazla zararı dokunmaz. Çünkü onlar, o dönemde tecrit olmuş durumdadırlar. Devrimciler, her zaman işçilerin devrimci temelinde sendikal birliğini savunmalı, ve bu uğurda mücadele yürütmelidirler. Bunun aksi, devrimcilere zarar getirir, onların tecrit olmasına ve yok olmasına yol açar. Bunun en iyi örneği RGO (Kızıl Sendika Muhalefeti)'dir. KPD 1929 yılında yeterli tabanı olduğu varsayımından yola çıkarak RGO'yu oluşturdu. Bu ayrı örgütlenme ADGB (Alman Genel Sendikalar Birliği) içinde örgütlenmiş ileri bilinçli işçileri ADGB'den kopardı. Geri bilinçli işçiler, sendika ağalarının etkisi altında bırakıldı.

Daha sonraki dönemde RGO yaptığı bir takım grev ve direnişlerde maddiyatı olamadığından grevcilere ekmek bile alamaz duruma geldi. Ve yaptığı eylemler başarısızlıkla sonuçlandı. Bunun sonucunda tecrit oldu ve 1932 yılında KPD, RGO siyasetinin yanlışlığını gördü ve bunu (RGO)'yu fes etti. Bu örnek, ayrı örgütlenmenin ne derece yanlış olduğunu bize açık açık göstermektedir. Birakalım biz ayrı örgütlenmeyi, sendikalara girip, işçilerin devrimci temelinde sendikal birliğini sağlamak ve alt düzeyde sendikalara ele geçirmeye çalışalım. Bizim mücadelemiz, sendika ağalarını ürkütüp er geç onları kaçırarak yok edecektir.

Bu konudan sonra sırayla Berlin'den Schweibisch Gümünd'den Lauf'dan, Ober Ramstadt'dan, Hamburg'dan, ATİF sempatisini işçi temsilcisi arkadaşlar nasıl işçi temsilcisi seçildiklerini ve ne gibi tecrübeler edindiklerini anlattılar.

Seminerin ikinci gününde Schweibisch Gümünd'den bir arkadaşın hazırladığı "DGB'nin Yapısı" konulu seminer yazısı okundu, ve tartışıldı. Özet olarak şu sonuçlara varıldı:

İkinci Dünya savaşından sonraki yıllarda kurulan DGB (Alman Sendikalar Birliği)-nin, yönetimi faşizme karşı sosyalizme sempati duyan, var olan düzenin reformlarla aşılabileceği görüşünü savunan bir grubun elinde idi. O dönemde sendika içerisinde muhalefet eden bir grubun "zor olmadan devrim olmaz" tezine karşı DGB yöneticileri şöyle diyorlardı: "Savaş Alman sanayiisini yerle bir etmiştir. Burjuvazi artık canlanamaz. Vereceğimiz mücadele ile düzeni değiştirebiliriz. Hem siz Lenin yolunun emperyalizmin kapitalizmin son aşaması, çürüyen, kokuşan, can çekişen kapitalizm olduğu tezini reddediyorsunuz. Çürüyen kokuşan kapitalizmi yok etmek için zora gerek yoktur!"

Ama durum, reformist DGB yöneticilerinin düşündüğü gibi olmadı. Savaşın sona ermesiyle bir olan Alman sanayisi, Amerikan sermayesinin yardımı ile 10 sene gibi kısa bir sürede eskisinden daha güçlü olarak ortaya çıktı. O dönemde DGB yöneticileri: "Burjuvazi güçlü, işçilerin haklarını koruyabilmek için bizim de güçlenmemiz gerekir." Diyerek 1955 yılından sonra DGB'ye bağlı şirketler kurdular. Ve süreç içerisinde gelişip Batı Alman tekelci burjuvazisi ile iç içe girdiler. DGB bugün, devletin bir kurumu olduğunu ve bu devletten yana olduğunu kendisi açık açık söylemektedir.

Bu konudan sonra da, Köln'den Türkiye İşçileri Derneğinden bir arkadaşın hazırladığı "DGB içinde çalışmalıyız" konulu seminer yazısı okundu ve tartışıldı. Ve bu konudan da şu sonuç çıktı:

DGB, B. Alman emperyalist devletin bir kurumu durumundadır. Tabii ki böyle bir niteliğe sahip olan DGB'nin içinde çalışmak oldukça zordur. Ama zor bizi yıldırmamalı daha azimli bir şekilde sendikanın bütünlüğünü bozmadan sendika ağalarını teşhir etmeye çalışmalıyız. Ayrıca bizler burada (B. Almanya ve B. Berlinde) fabrikalarda çalışan işçileriz. Çalıştığımız iş yerlerinde sendika ve sendikal mücadelenin önemini işçilere kavratmaya, örgütsüz işçileri örgütleyip sendikalara üye yapmaya çalışmalıyız. Burada en büyük görev, biz sendika ve sendikal mücadelenin önemini kavramış sınıf bilinçli işçilere düşmektedir.

Bundan sonra olumlu ve yol gösterici bir niteliğe sahip olan sendikalar semineri sona erdi.

-KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI,
DEVİRCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
K. Kadir

IG - METAL AĞALARI YENİLGİYE UĞRADI

Geçen ay içinde Daimler Benz/Stuttgart firmasında işçi temsilciliği seçimleri yenilendi. IG Metall sendika ağaları, Nisan ayı içinde yapılan işçi temsilciliği seçimlerinde, 1300'den fazla sahte oy kullanmışlardı. IG Metall sendika ağalarının oy sahtekarlığı işçi temsilciliği seçimlerine katılan muhalif grup tarafından ortaya çıkarıldı. Bunun üzerine işçi temsilciliği istifa etmek zorunda kaldı. Geçen ay içinde yenilenen işçi temsilciliği seçiminden IG Metall'e muhalif olan Hoss/Mühleisen grubu oyların % 39,2'ni alarak en kazançlı çıktı.

Bu grup Nisan ayında yapılan seçimlerde oyların % 27,3'ünü alarak 8 işçi temsilcisi çıkarmıştı.

Daimler-Benz'de yapılan işçi temsilciliği seçimi, sendika ağalarının, işçilerin nefretini kazandığı ve sarsılan mevkilerini ellerinde tutabilmek için sahtekarlık da dahil her türlü yonteme başvurduklarını göstermektedir. Diğer yanda işçilerin çıkarlarını savunanların her gün daha fazla işçilerin güvenini ve oyunu kazandığını göstermektedir.

E. Can

BİR İŞÇİ TEMSİLCİSİNDEN

Bundan 6 ay önce işçi temsilciliği seçimleri yapıldı. Seçimlere Türkiye İşçileri temsilcisi olarak, iki kişi isim yazdırdık. Tüm temsilcilerin toplam sayısı 5 olması gerekiyordu. Seçimleri kazanmamıza rağmen hala çalışmalarda bir başarı gösteremedik. Çünkü patron yanlış işçi temsilcileri, yüzünden alınan kararlar tümüyle patrona yarıyordu. Diğer yandan işçi temsilciliği konusunda tecrübemizin olmamasından dolayı, alınan yanlış kararların bozulmasında bir rol oynayamadık. Bu da bizim hala sınıf mücadelesini kavramadığımızı gösterir. Bu eksikliğimizin süreç içerisinde farkına vardık. Sonra, hemen harekete geçtik. Yapılan haksızlıklar karşısında mücadele etmemizi gerektiğini işçi arkadaşlara anlatmaya çalıştık. Tutarlı çalışmamızın sonucu işçi arkadaşlar bizi destekleme yolunda olumlu tavırlar aldılar.

İşçi arkadaşlarla bir toplantı düzenleyerek, taleplerimizi Almanca yazıp bir imza kampanyası açmaya karar verdik.

Taleplerimiz şunlardı:
1- Gece vardiyesi için var olan %20 zammın, %30'a yükseltilmesi
2- saat ücretlerine % 10 zam
3- Tuvalet ve banyonun her zaman temizlenmesi
4- Yağlı iş bölümleri için temizlik malzemelerinin fazla verilmesi

Taleplerimizi çoğunlukta olan yabancı işçiler kabul ederek imzaladılar. Yani işçilerin üçte ikisinden fazlası taleplerimize imza attılar. Taleplerimizi belirten imzalı kağıdın bir fotokopisini çıkartıp, sendikaya, diğerini ise, firma patronuna verdik. Sendika tüm yabancı işçilerle toplantı yapmayı kararlaştırdı. İsteklerimizin doğru olduğunu ve buna katıldıklarını belirttiler. Özde taleplerimizi doğru bulduğunu söyleyen sendika, diğer yandan, "işte yakında yıllık zam gelecek bunun için zam istemek gereksizdir"i hemen arkasından ekledi. Bu durum karşısında sendikanın kime hizmet ettiğini

açıkça gördük. Yani sendika ağaları biz işçilere değil, burjuvaziye hizmet etmektedir. Sendika ağaları bu işe yanaşmadılar.

Aradan bir hafta gibi bir süre geçtikten sonra, firmada genel bir toplantı düzenlendi. Patron her toplantıda olduğu gibi, bu toplantıda da kendi için yararlı her şeyi anlattı, ve konuşmalarında şöyle dedi "Almanya'da krank yapma %15 olmasına rağmen bu firmada %95 dir.

ve de krankları hep "türkler" yapmak-tadır. Ben çalışkanın yanında da tembel işçiye aynı zammı veremem. Ama çalışkanlar için istenirse hemen veririm. Herkese isterseniz bu iş olmaz"

Daha sonra işçilerin kafalarını karıştırmak için, yıllık zamları ortaya attı. Toplantıda isteklerimiz red edildi. Gece vardiyesi önceleri yoktu. Fakat firma fazla üretim yapmak istediğinden vardiyenin bir ay de vamedeğini öğrendik. Bu sendikanın aldığı karara göre, düzen-siz, devamlı olmadığından dolayı, %50 zam verilmeliydi. Ama düzenli, olduğu zaman, yani devamlı olursa %20 idi. Bunu patrona getirdiğimizde bizi tersledi. "ben istediğim zaman vardiye yaparım, istemezsem yaptırma" dedi. Patronun kararına uymayan arkadaşların çıkışının verileceğini duyduk. Bunu sendikaya bildirdik. Sendika yine "avırsız kaldı. Ama biz bu yapılan haksızlığa karşısında yılmadık. Sendika ağalarının kim e hizmet ettiğini, ve olup bitenleri işçi arkadaşlara ilet-tik.

Mücadelede yılmamak gerekli, çünkü sınıf mücadelesi amansız, uzun bir mücadeledir.

- YAŞASIN BEGANİE FİRMASINDA ÇALIŞAN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜM İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ !

- YAŞASIN ATİF

Beganie'de çalışan bir işçi.

ATIF VE ATÖF'ÜN» DEVRİMCİ KÜLTÜR ÜZERİNE»

KONULU SEMİNERİ YAPILDI

ATİF, 7-8 Ekim tarihlerinde, Stuttgart'ta "Devrimci Kültür ve Sanat" konulu bir seminer hazırladı. Bu seminere ATİF'den ve ATÖF'den dernekler katıldılar.

ATİF, "Devrimci Kültür ve Sanat" semineri ile ilgili olarak bir de halk gecesi düzenledi. Halk gecesine 500 ün üzerinde Türkiye'li katıldı.

Canlı bir tartışma ortamı içerisinde geçen "Devrimci Kültür ve Sanat" semineri öğretici oldu.

"Devrimci Kültür ve Sanat" konulu seminerde tartışmalar özellikle "halk kültürü" nedir?, "milli kültür" var mıdır? üzerinde yoğunlaştı.

Bu her iki konuda da yanlış görüşler ortaya çıktı. "milli kültür" konusunda gelen yanlış görüşler, şu gerekçelerle savunuldu. "Ülkemizde birden fazla ulus yaşamaktadır. Bunların her birinin kendine özgü, ayrı kültürleri vardır. Bu nedenle biz halk kültürünü değil, milli kültürü savunmalıyız"

Bilindiği gibi millet teşkil etmenin belli şartları vardır. Toprak bütünlüğüne sahip, aynı dili konuşan, ruhi ve iktisadi yaşantı birliğine sahip istikrarlı insan topluluğuna millet denir. Ve bir millet içerisinde ezenler ile ezilenler, sömüren ile sömürülenler yaşamaktadır. Birbirine zıt, birbiri ile arasında uzlaşmaz çelişkiler bulunan iki ayrı her şeyi ayrı olduğuna göre, kültürü de ayrı olmak zorundadır, ve ayrıdır. Ancak şurası bilinen bir gerçektir ki, ezenlerin, yani hakim sınıfların yoz, gerici kültürü, ezilen sınıfların kültürünü etkisi altına almaktadır. Bugün bütün imkanları ellerinde tutan hakim sınıflar, örneğin: sanat, edebiyat, müzik, tiyatro, vb. çeşitli yollarla kendi kültürlerini yaymaktadır. Bunun etkisi inkar edilemeyecek bir gerçektir. Bu nedenle, "milli kültür" demek doğru değildir.

İkinci yanlış görüş ise; şimdiye kadar çokça kullandığımız "halkımızın öz kültürü" meselesi idi. Bu konu üzerine uzun süre tartışıldıktan sonra; açığa kavuşturuldu.

Bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde, devrimden çıkarılan sınıf ve tabakalar halk kapsamına girmektedir. Çünkü bu sınıf ve tabakalar da; emperyalizm ve feodalizm tarafından ezilmekte, baskı görmektedir. Halk kapsamına giren sınıflar, işçi sınıfı, küçük burjuvazi, milli burjuvazinin sol kanadı, yoksul ve orta köylülüktür. Bu sınıflar içerisinde, işçi sınıfının dışındaki sınıf ve tabakalar, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetten yanadırlar. Bu sınıfların kültürleri de onların sınıf ideolojilerini yansıtmaktadır. Açık ki, halk kategorisine giren sınıfların bir çok ilerici yapıtları vardır. Bunlara mutlak sahip çıkılmalıdır.

İşçi sınıfı ise, üretim araçlarına sahip değildir. Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetten tamamen arınımlardır. Bu nedenle işçi sınıfının bir bütün olarak sömürüye karşı olması, nihai hedefinin her türlü sömürünün ortadan kalktığı bir dünya için mücadele etmesine karşın, işçi sınıfı dışındaki halk sınıfları, sömürünün ve özel mülkiyetin özüne değil, yalnızca bir biçimine karşıdırlar. Bu nedenle; işçi sınıfı ile diğer sınıfların çıkar birliği belli bir yerden sonra kesinkes ayrılmaktadır. İşte işçi sınıfının ideolojisine uygun olarak kültür sorunu da diğer sınıf ve tabakaların kültürlerinden ayrılmakta, proleter devrimci bir nitelik kazanmaktadır. Bu anlamda kültür, sanat, edebiyat davası, tüm proleter devrimin bir parçası olmalıdır. Bunun için de alıp, geliştireceğimiz kültür, halk kültürü içinde, proleteryanın kültürü olmalıdır.

Seminerde üzerine yoğun bir şekilde tartışılan bir diğer yanlış görüş ise; devrimci müzik konusunda idi. Bir çoğumuzun şimdiye kadar devrimci müzikten anladığı sadece "saz ile devrimci müzik yapılır" anlayışı idi. Bu görüşün yanlışlığı da tartışmalar içerisinde ortaya çıktı. Şu bakımdan yanlış. Müzik aletlerini, devrimci olan ve devrimci olmayan diye ikiye ayırmayıydı.

Araçlara karşı çıkma yanlış bir anlayışın ürünüdür. İşçi sınıfı araçlara karşı değildir. Önemli olan bu araçların hangi sınıfın ideolojisine hizmet etme meselesidir. Devrimci sanat ve kültür araçlara karşı çıkma ilkesini reddeder. Bu mesele gerçekten oldukça önem taşımaktadır. Bu yanlış anlayışı yıkmamız gereklidir. Görev, araçlara karşı çıkma değil, onları proleter kültürüne yararlı bir hale getirmektir.

Toparlayacak olursak; devrimci kültür ve sanat ile ilgili olarak; müzik, edebiyat, tiyatro, şiir vb. konularda pratikte nasıl bir yol izleyeceğiz. Önümüzde yüklü görevler durmaktadır. Bu görevi en iyi şekilde

de pratikte nasıl gerçekleştireceğiz.

Devrimci kültür ve sanat konusunda; çıkaracağımız sonuç şudur: Bizim devrimci kültürümüz sanat, edebiyat, tiyatro ve müziğimiz milyonlarca emekçiye hizmet etmelidir. Ama esas görev proleteryanın kültürünü geliştirmektir. Halkın kültür seviyesini proleteryanın seviyesine yükseltmektir. Bizim kültürümüz bugünkü aşamada halk yığınlarının proleterya önderliğindeki anti-emperyalist, anti-feodal kültürüdür.

Devrimci sanat ve kültürümüz, hizmet görevini yerine getirmede küçük burjuvazinin değil, proleteryanın tutumunu almalıdır. Devrimci sanatımızın görevi, halkı birleştirmek, eğitmek ve demokratik halk devrimine hazırlamaktır. Burada tayin edici tavır; hem birleştirici hem de eleştirici bir tavidir. Bu anlamda bir yanda ilerici olan herşeye sahip çıkma, alıp, geliştirme, diğer yandan halk kapsamına giren sınıf ve tabakaların gerici yapıtlarını eleştirmektir.

Bugün proleterya saflarında bulunan büyük bir kesim hala küçük burjuva ideolojisini muhafaza etmektedir. Şehirli küçük burjuvalarda olduğu gibi, köylüler de gerici fikirlerin etkisindedir. Bu konu onları mücadelelerinde engellemektedir. Büyük adımlarla ilerleyebilmeleri için, onları uzun bir zaman içinde ve sabırla eğitmeli, bu yüklerden kurtulmakta, kendi kusurları ve hatalarıyla mücadele etmekte yardım edilmelidir.

Devrimci kültür ve sanatımız, yani; tiyatro, edebiyat, sanat, müzik, devrimci eserler vb. bu insanların birleşmelerine, ilerlemelerine bir tek yürek ve bir tek irade halinde mücadele etmelerine, gerilikten kurtulmalarına, devrimci olan herşeyi geliştirmelerine yardım etmelidir.

Kısaca toparlayacak olursak bugünün dünyasında her kültür ve edebiyat ve sanat belirli bir sınıfa aittir ve belirli bir siyasal çizgi ile ilgilidir. Gerçekte, ne sadece sanat için sanat, ne de sınıflar üstü bir sanat, ne de siyasetle hiç bir ilgisi olmayan bağımsız sanat vardır. Proleter kültür, proleter sanat, proleterya devrimci davasının bütünüdür. Devrimci kültür ve sanat, tüm devrimci devrimin bir parçasıdır. Diğer daha önemli parçalara kıyasla, az önemli, az acil ve ikincil derecede olsa da, tüm makinanın pek gerekli bir dişli çarkı vidasıdır. En geniş ve en basit anlamdaki bir edebiyat ve sanat olmadan, devrimci hareket ilerleyemez ve zafer kazanamaz.

Bu anlamda, "devrimci kültür ve sanat" konusunda yapacağımız çalışmalar demokratik halk devriminin bir parçası olmalı; ona hizmet etmelidir.

Bunun yanı sıra; devrimci kültür ve sanat müzik araçları konusunda olduğu gibi, edebiyat ve sanat konusunda da şu ilkeyi benimser. Yani geçmiş çağlardan kalmış olan ilerici, zengin edebiyat, sanat mirasına sahip çıkar, onu geliştirir. Bu konuyu biraz daha açacak olursak; geçmişteki ilerici edebiyat ve sanata sahip çıkarken, bunun şekillerini de kullanmaktan çekinmeyiz. Fakat bu eski şekiller devrimci kültür ve sanatın muhtevası ile yepyeni bir şekil kazanarak halka hizmet edebilecek devrimci hale gelirler.

Diğer yandan, içinde yaşadığımız bu çağda, halka ait bütün ilerici olan ne varsa buna sahip çıkar, geliştiririz. Bunun yanı sıra, dünya proleteryanının geçmişteki kültür mirasına sahip çıkar, onu geliştiririz.

Devrimci kültür ve sanat konusunda önümüzde duran görevler bunlardır. Bu görevlere dört elle sarılalım.

K.CEM

ATIF TAKVİMİ ÇIKTI

GECEYARISI EKSPRESİ ÜZERİNE

Bir aydır tüm Avrupa sinemalarında oynatılmaya başlanan "Midnight Express" (Geceyarısı Ekspresi) adlı film hakkında çeşitli gerici çevreler büyük fırtınalar kopardılar.

Amerikalı bir genç tarafından yazılan, kendi başından geçen olayları konu edinen bir romana dayanarak çevrilen filmin konusu kısaca şöyle:

1970 yılı sıkıyönetim döneminde esrar kaçakçılığından yakalanan Amerikalı bir genç 4 yıla mahkum edilir. Bu arada Amerikan emperyalizmi Türkiye'de haşhaş ekimini yasaklar. Amerikalının cezasının dolmasına 53 gün kala, bir üst mahkeme 4 yıllık cezayı 30 yıla çıkarır. Filmin en dik-kate değer özelliklerinden biri Türkiye'deki hapishanelerin durumunu, mahkûmların sefaletini, işkencenin, rüşvetin, her türlü yolsuzlukların varlığını açık bir şekilde anlatmasıdır. Sonunda rüşvet ile hapishaneden kaçan adamın tepkisi filmde kaba bir şekilde ifade edilmiştir. Filmin hedef alması gerekenler, hakim sınıflar ve onların devleti olacağı yerde tüm "Türkler" hedef alınmıştır. Film bu açıdan ırkçıdır. Fakat burjuva basınının yaydığı gibi esas yanı bu değildir.

Bugün Türkiye'de hapishanelerde 80.000 tutuklu mahkûm bulunmaktadır. İşkence ve cinayetler faşist devletin bir kurumu olan hapishanelerde azgıncasına devam etmekte ve gün geçtikçe artmaktadır. Sağlık koşullarının yaşamaya uygun olmadığı, hastalananların bakımsızlıktan öldüğü, dayak ve işkencenin olağan hale geldiği hapishanelerde, çoğunlukla emperyalizme karşı, faşizme karşı, Bağımsız ve Demokratik Türkiye için mücadele eden devrimciler yatmaktadır.

"Midnight Express" filminde, hakim sınıfları kudurtan esasında filmin ırkçılığı, Türklere küfür edilen sahneler değildir. Onlar faşist devletin bir kurumu olan hapishanelerde tutuklu ve mahkûmlara uyguladıklarının dünya kamuoyu önüne sergi-lenmesi karşısında yaygara koparmaktadırlar.

Hakim sınıfların güvenilir dostu ve uşağı "Hürriyet" Gazetesi: "Bu filmde Türk polisi, gardiyanı, hakimi, avukatı barbar olarak tanıtılıyor" diye yazarak, bütün bunların barbar olmadığını ispatlamaya çalışıyor.

Halkımızı kurşunlayan, yoksulların gecekondularını yıkan her gün yapılan zamlarla hayatı yaşanılmaz hale getiren, yurt-severleri, devrimcileri işkenceye çekip öldüren, sakat bırakan, halkın önderlerini vuran, resmi faşist sürüleriyle ilerici, devrimci avına çıkan, 4 Milyon Türkiyelii yurt dışında çalışmaya zorlayan, düz-mece mahkeme ve yargılamalarla yoksul emekçileri, devrimcileri hapishanelere dolduran, Türk olmayan milliyetleri milli zulüm altında inleten, halkı milliyetlerine, dinlerine, mezheplerine göre ayır-dip birbirine düşman eden, işçi köylü, emekçi, devrimci kanına doymayıp daha fazla kan isteyen ve toplu kitle katliamlarına tutuklamalara girişen bu komprador patron ve toprak ağalarının düzeni ve onun koruyucuları, ordusu, polisi, hakimi, savcısı, gardiyanı, MİT ve KONTR-GERİLLA'sı barbar değillerdir de nedir?

Faşistlerin neden bu filmi protesto kampanyaları açtıkları açıktır. Filmde gösterilen hapishanedeki gerçeklerin dünya kamuoyuna yayılmasını istememektedirler. Filmde adamın hapishanelere karşı tepkisinin kaba bir şekilde ifade edilmesi, tüm Türklere hedef alması esas olarak ırkçıdır, fakat bu yönü talidir. Zaten filmin ırkçılığına karşı çıkması gerekenler herhalde Türk ırkçıları değildir.

Ne Türk burjuva basınının filmdeki gerçekleri örtmeye, dikkati başka yöne çekmeye çalışması, ne de filmin ırkçı yanı halkları birbirine düşürüp, Bağımsızlık mücadelesinden saptıramaz.

Y. Faruk

MÜCADELE'Yİ

OKU OKUT

ABONE OL

ABONE BUL

ABONE ŞARTLARI:

1 YILLIK 12 DM

6 AYLIK 6 DM

ATİF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

OBER-RAMSTADT

GENEL KURUL

Ober-Ramstadt ve çevresi gençlik derneğinin 3. Genel Kurulu 24.9.1978 tarihinde, gençlik derneğinin lokalinde yapılmıştır.

Genel Kurulu, üyelerin yanı sıra büyük bir dinleyici kitleside beraber izledi. Genel Kurul dernek başkanının yapmış olduğu bir konuşma ile açıldı.

Ober-Ramstadt ve çevresi gençlik derneği, yapmış olduğu çalışma süreci içerisinde de ATİF'in kitle dernekleri siyasetini gücünün yettiği oranda savunmuş ve hayata geçirilmesi içinde amansızca mücadele etmiştir. Çalışmalarında; Biz işçi ve gençlerin bu bozuk düzenin çarkları arasında nasıl ezildiğimizi, Türkiye'deki komprador patron ve ağaların kendi çıkarları için biz emekçileri bir meta olarak nasıl kullandıklarını, emekçi gençliğin emperyalist yoz kültürün altında nasıl yozlaştırılmak istendiğini en açık bir şekilde seminerlerinde ve daha başka bir çok çalışmalarında ortaya koymuştur.

Dernek yönetiminden bir arkadaş mali raporu okudu. Çalışma raporu iyi bir şekilde hazırlanmamıştı, raporda yanlış yapılan eylemler ve dağıtılan bildiriler kısa bir şekilde açıklanmıştı. Genel kurulda dinleyicilerden bir kişi, genel kurulun havasını bozmak için elinden gelen her çareye başvurdu, fakat bunun bu isteği aksini tesir yaptı ve kendisi orada bulunan kitlenin gazabına uğradı. Çünkü bu kişiler neyin, nerede ve nasıl olacağını bir türlü anlayamadıklarından onların subjektif düşünceleri, objektif ortamla daima çelişki içerisinde bulunmaktadır. Bunların en büyük özelliklerinden biri azınlık oldukları zaman "herkes için demokrasi havarisi" kesiliyorlar, ve demokrasi kelimesini ağızlarında sakız yaparak bin bir şekilde sokmak istiyorlar. Fakat ağırlıkta oldukları zaman demokrasi kelimesi değiştirilerek, yalnız kendileri için geçerli olduğu şekline büründürüyorlar. Böyle siyasetler belli bir süre kitle kuyrukçuluğu yaparak yaşamlarını sürdürmelerine rağmen gerçekler karşısında fazla dayanama yap, daha önce dostlarının gitmiş olduğu modern revizyonizmin bataklığında kendilerini bulacaklardır.

Çünkü bu arkadaşlar dost niyeti ile değil art niyeti ile genel kurula geldiler. Bunu orada takındıkları tavırlar ortaya koydu. Çalışma raporunun eleştirisi yerine ATİF'in kitle dernekleri siyasetini eleştirmeye başladılar. Fakat arkadaş bunu sözlü değil önceden hazırlanmış olan gazete yazılarını ki bunlar ATİF'in ve ATÖF'ün bir çok genel kurul ve toplantılarında okunan elden ele geçen o "meşhur döküman-tar" yazıydı ! okumak istediği. Dinleyiciler ve üyeler bu yazının okunmaması için divana öneri verdiler ve oy birliğiyle bu öneri kabul edildi. Yalnız bu arkadaş eleştirilerini sözlü olarak yapabilecekti. Sözlü olarak yapamayınca çoğunluğun almış olduğu bu kararı anti-demokratik olarak nitelendi. Şaşmamak gerek, çünkü onların demokrasi anlayışları öyle, onlar çoğunluğun azınlık üzerindeki kararını değil azınlığın çoğunluk üzerinde vermiş olduğu kararları geçerli sayıyorlar.

İşçilerin devrimci birliğini bozmak isteyen her el kırılmaya mahkumdur. Anti-faşist, anti-emperyalist (sosyal emperyalizm ve sosyal faşizm) düşünceye sahip olan her kişi derneklerimizde çalışma yapabilir.

Daha sonra gündem maddelerine göre genel kurul devam etti. Eski yönetim kurulunun aklanmasından sonra yeni yönetim ve denetim kurulu seçildi. Yeni yönetim kurulu BİRLİK MÜCADELE ZAFER YASASIN ATİF ATÖF : şiarları altında mücadelelerini daha aktif bir şekilde sürdüreceklerini belirttiler.

TÜZÜKTE DEĞİŞİKLİK:

Ober-Ramstadt ve Çevresi Türkiyeli Gençlik Derneği yerini Ober-Ramstadt ve çevresi Türkiyeli İşçi ve Gençlik Derneği olması kararlaştırıldı.

- TEKKEÇİ ANLAYIŞLAR YIKILMAYA MAHKUMDUR !

- YAŞASIN A T İ F !

ATİF'İN GREV VE HUKUKİ

YARDIM FONUNA

BAĞIŞTA BULUNALIM

WALDORF

Heidelberg waldorf çevresi türk işçi derneği halkımızın halk kültürünü yaymak ve tanıtmak için 16.9.78'de bir halk gecesi düzenlemiştir. Halk geceleri yapan ellere gönderilen işçi ve emekçilerin bir araya gelip kaynaşmasında kendi öz kültürünü canlandırmasında işçi ve emekçilerin sorunlarının sahnelenip onların yaşamalarını gözler önüne serilmesi mücadelemizi geliştirmekte dost ve düşmanlarımızı ayırt etmekte bize yardımcı olmaktadır. Bugün halkımızın öz kültürü bir taraftan feodalizmin eski ahlak kurallarına inanmak diğer taraftan emperyalizmin halkları uyusturmak; halkları kendisine sömürgeleştirmek kendi sınıfına hizmet ettirir. O ülkelere kendi yoz kültürünü (dis-kotek bar kumarevleri) Açar ve halkları uyusturmaktadır. Türkiye yarı sömürge yarı feodal sosyo ekonomik yapıya sahiptir. Bir tarafta feodal beyler diğer yanda emperyalist tekellerin uşaklığını yapan patronlardır. (komradorburjuvazi) Bunlar türkiyede feodal kültür ile emperyalist yoz kültür ittifak içindedirler.

LEVERKURSEN

Leverkursen İşçi Derneğinin olağanüstü Genel kurulu yapıldı.

8 Ekim pazar günü leverkursen işçi Derneğinin olağanüstü genel kurulu yapıldı. 43 üye'nin katıldığı genel kurulda FİDEF'li sosyal faşistler terör estirdiler. FİDEF üyesi olan derneğin eski yönetim kurulu başkanı, aynı zamanda sosyal faşist FİDEF başkanıydı.

Sosyal emperyalistlerin propagandacılığı ve buna orantılı olarak yiyiciliği ile kitlelerden tecrit olan sosyal faşistler, seçimlere kaybedeceklerini anlayınca köln, Düsseldorf ve civar şehirlerden topladıkları yandaşlarıyla Genel Kurula katılan işçileri tehdit ettiler. Genel Kurul'u dağıtmaya çalıştılar. Bu saldırganlara karşı kararlılıkla direnen işçiler, onlara hak ettikleri dersi verdiler. Yeni Yönetim kuruluna demokrat, yurtsever arkadaşlar seçildiler.

İNGİLTERE' DEKİ KIBRIS' LI TÜRK ÖĞRENCİLERİN MÜCADELESİ

Arkadaşlar, Bugün biz Kıbrıs'lı öğrenciler, ülkemizde hüküm süren bozuk düzenin, sömürünün ve her türlü ekonomik, sosyal ve kültürel baskının bir sonucu olarak yüksek öğrenimimizi yurtdışında tamamlamak zorunda bırakıyoruz. Genel olarak, Kıbrıs'lı öğrenciler Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'de yüksek öğrenimlerini sürdürmeye çalışmaktadırlar.

İngiltere'ye hem çalışıp hem okumaya gelen emekçi aile çocuklarının hevesleri kursaklarında kalmaktadır. Bu öğrenciler, başta İngiliz emperyalist burjuvazisinin yabancılar karşı takındığı ayrılıkçı tavır, okul ücretlerinin dayanılmazlığı, hayat pahalılığı, ev kiralari, vs. gibi problemler ve böylece ekonomik uğraşım içerisinde kabolup okullarını bırakmak zorunda kalıyorlar, kısaca hayatları harcanmış oluyor.

Ülkemizde halk çocuklarına öğrenim hakkı tanımayanlar, işçileri, köylüleri ve tüm emekçileri iliklerine kadar sömürenler, halk düşmanı hakim sınıflardır. Bunlar Kıbrıs'ta faşist Türk ocakları için; patronların eğlencesi, kumarhaneler için; Londra temsilciliğinin lüksü için, kendi evlatlarının rahatlık içinde öğrenimi için, Kıbrıs halkının emek ürünü milyonlarca lirayı harcamaktadır. Emekçi halkın çocukları için ise "döviz yoktur, bütçe yoktur" hikayeleri okunmaktadır.

Akademi, demokratik ve ekonomik haklarımız olan öğrenim, burs ve yurt için, İngiltere'de Kıbrıs'lı öğrencilerin tek demokratik kitle örgütü İ.K.T.Ö.F. 5 yıldan beri mücadele vermektedir. İKTÖF olarak İngiltere'de öğrenim görmekte olan Kıbrıs'lı öğrencilere burs ve yurt verilmek üzere "KTFD" bütçesinden ödenek ayrılması için Eğitim bakanlığı ve "KTFD" Londra temsilciliği ile yaptığımız temaslara verimli olmamıştır. Geçen yıl 8 arkadaşımızın sadece okul ücretleri ödenmişti; bu yıl bu da kesilmmiştir. Bu yıl en acil durumda olan 18 arkadaşımızın burs isteği cevapsız bırakılmıştır. Geçen yılki mücadelemiz aktif eylemlerle (Picketing) de sürdürülmüştü. Haklarımızı almak için elimizdeki tek gücümüz olan örgütümüzün, burs ve yurt mücadelesine yeni bir hız vermesinin zamanı gelmiştir.

ÖLÜMÜNÜN 1.YILINDA HASAN SAZ ANILDI

Devrimci Arkadaşımız Hasan Saz ölümünün 1.Yıldönümünde anıldı

22 Eylül 1977 tarihinde işten eve gelirken bir trafik kazası sonucu ölen, devrimci arkadaşımız Hasan Saz ölümünün 1. yıldönümünde düsseldorf Türkiyeli İşçiler Derneğinde yapılan bir toplantı ile anıldı. 160 civarında işçi ve öğrencinin katıldığı toplantıya, Dortmund işçi derneğinden, Aachen Türkiyeli işçiler derneğinden, Wupertal Türkiyeli işçiler ve Dinslaken Gençlik derneğinden arkadaşlar katıldılar.

Toplantı Hasan arkadaşın ve tüm devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşuyla başladı.

Derneğimiz üyesi bir arkadaş yaptığı konuşmada, Hasan arkadaşın derneğimizin ve ATİF'in örgütlenmesinde yaptığı çalışmaları, onun emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı örgütlü mücadele anlayışını anlattı. Hasan arkadaş kendi kurtuluşunun halkımızın yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin zafere ulaşmasıyla gerçekleşebileceğini kavrayan bu doğrultuda mücadele eden bir devrimciydi.

O, dünya halklarının mücadelesini destekleyen, enternasyonal mücadelenin önemini kavrayan bir devrimciydi. Toplantı, halk ozanlarının devrimci türküler söylemesi, şiirler okumasıyla devam etti. İki arkadaşın enternasyonal söylemesiyle sona eren toplantı kinimizi devrimci mücadeleye dönüştürülmesi yolunda önemli bir adım oldu.

İKTÖF olarak 28 Ekim 1978 Cumartesi günü başlamak üzere 388/A GREER LANES HARRINGAY, N.4'da İngiltere'de okuyan Kıbrıs'lı öğrencilere burs ve yurt verilmemesini protesto etmek için üç günlük açlık grevine gideceğiz. 31 Ekim 1978 Salı günü de "KTFD" Londra Temsilciliği önünde, Cockspur Street, Trafalgar Square'de PICKETING yapılacaktır. Haklarımızı almak için örgütlü ve aktif bir mücadele vermenin gerekliliğini kavramış olan tüm öğrencileri, yurtseverleri ve demokratları bu eyleme aktif şekilde katılmaya ve eylemi desteklemeye çağırıyoruz.

AÇLIK GREVİ: 28/29/30 Ekim günleri
388/A, GREEN LANES, HARRINGAY
LONDON N. 4

PICKETING : 31 Ekim günü Saat:14
"KTFD" LONDRA TEMSİLCİLİĞİ
COCKSPUR STREET, TRAFALGAR SQ

İNGİLTERE KIBRISLI TÜRK
ÖĞRENCİ FEDERASYONU

YENİ KONTO NUMARAMIZ

MÜCADELE
DEUTSCHE BANK BERLİN
ZWEIGSTELLE 94
BANKLEITZAHL 10070000
KONTO NR:675 9930

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171
Banka hesap Nr. DEUTSCHE BANK BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

BİR MEKTUP

Biz Kümbet Güzelleştirme ve Kalkındırma derneği olarak 25 Ağustos 1978 de birinci Kongreyi yaptık. Kongrede köylüler çeşitli konuşmalar yaparak derneğin geçmişteki çalışmalarını değerlendirerek bundan böyle hatalar köylülere kavratılarak hatalardan gereken derslerin çıkarılması ve bir daha bu hatalara düşülmemesi konusunda eleştiri ve özeleştiri mekanizması uygulandı.

Dernek genel devrimci bir propaganda yürütülmesi ve ekonomik ve demokratik talepler uğruna mücadelenin yürütülmesini esas olarak Anti-Feodal, Anti Emperyalist ve Anti Faşist (Sosyal emperyalizm ve sosyal faşizm'de dahil) bir mücadele yürütülmesi anlatıldı. Ve bunu kendisine temel olarak demokratik merkezîyetçilik uygulaması kavratıldı.

Biz Atıf ve Atif'in kitle dernekleri siyasetini doğru buluyor ve bu siyaseti uyguluyoruz. Bu doğru siyaset temelinde çalışmamızı yürütüyoruz.

**KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DÜZENİ
KAHROLSUN MİLLİ ZULUM
YAŞASIN ULUSLARIN KENDİ KADERİNİ TAYİN
HAKKI
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ
MÜCADELEMİZ**

KONSOLOSLUKLARDA SOYGUNA SON
Baştarafı 1.sayfada.

hükümetinin hiç te işine gelmeyecektir. Diğer yandan;Türkiyeli işçilerin belli bir kesimi konsolosluklarda yapılan soygunu bilmekte,ve karşı çıkmakta,bu durumu bilmeyen kesim ise,açılan kampanya sonucu bu durumdan haberdar olmakta ve biraz incelediğinde konsoloslukların birer soyguncu yuvası olduğunu öğrenmektedir.İşte bu gerçeklerden dolayı,burjuva basını,Dışişleri Bakanlığı ve Hamburg Başkonsolosluğu tavrı takınmak zorunda kaldı.Yapılan protestolara,mitinglere,"işçilerimiz haklı,ancak elimizden bir şey gelmez"tavrını takındılar.

11.10.1978 Tarihli "Cumhuriyet" gazetesinde yayınlanan Dışişleri Bakanlığının verdiği demeç,bu tavrı açıkça ortaya koyuyor.

Dışişleri Bakanlığı bu konu hakkında şöyle diyor :

"Sorun,Maliye Bakanlığının çıkarttığı 1976 tarihli Cibayet Kuru Tebliğinden doğmaktadır.Bu kur son 1976'da düzenlenmiş,ve Maliye Bakanlığının aldığı bir kararla dondurulmuştur. Buna göre halen resmi kurda 12.88 TL.üzerinden işlem gören 1 Alman Markı,harçlara uygulanan Cibayet Kuru gereğince 5.98 TL düzeyindedir.Konsolosluklardaki bu işlem işçilerimizin haklı tepkisine yol açmaktadır"

Bu konuyla ilgili olarak ayrıca,B.Berlin Başkonsolosluğu da resmi bir yazı çıkarmak zorunda kalmıştır.

Berlin Başkonsolosluğunun çıkardığı "duyuru" yazısını yayınlıyoruz.

Dışişleri Bakanlığının verdiği demeçten de anlaşılacağı üzere,konsolosluklar yani bizi sömürmeye devam edecekler,keyiflerinin istediği gibi muamelede bulunacaklardır.

Dışişleri Bakanlığının bugünkü durumda suçu Maliye Bakanlığının üzerine atmakta,yarın belki bir başka demeç daha okuruz burjuva basınından,Maliye Bakanlığının bilmem hangi bakanlığa bu işi atar.Böylece bu durum devam eder gider.Böylece de faşist Türk hükümetinin devlet kurumları kendilerini sözde haklı göstermeye çalışır dururlar. Bu açıkça kurdun,kuzu postuna bürünmesinden öte bir şey değildir.

ATİF,"Konsolosluklarda soygunculuğa hayır,insanca muamele istiyoruz" şiarı ile bu haklı kampanyayı başlattığında;şunun bilincindedir ki,Komprador patronağa devleti var oldukça,azgın sömürü de var olacaktır.Ekonomik ve demokratik haklarımızı gem vurulmaya çalışılacak,bizlere hayat hakkı tanınmayacaktır.Fakat bu nasıl olsa böyle diye biz susacak mıyız?,mücadele etmeyecek miyiz? Hayır,tam bunun tersini yapmak zorundayız.Geçmiş sınıf mücadeleleri tarihi bize gösteriyor ki,işçi sınıfı mücadele ederek bugün kü duruma gelmiş,bugünkü haklarını kazanmıştır.Hakim sınıflar hiç bir zaman hiç bir şart altında işçi sınıfına buyurun bu da sizin hakkınız dememiştir ve de demez.Bunun içindir ki,ekonomik ve demokratik haklarımızı uğruna bütün gücümüzle seferber olmalıyız.Konsolosluklarda uygulanan açık soyguna ve kötü muamelelere karşı mücadele etmeliyiz.

Devletin kolluk kuvvetleri arama yapırlarken !

"ANARŞİYİ ÖNLEYİCİ TEDBİRLER"
Baştarafı 3.sayfada.

Bu resmen faşist polisin istediği zaman istediği kişiyi arayabilmesi,istediği eve rastgele girebilmesi demektir.Bu durum karşısında halk evlerinde bile rahat edemeyecektir.Halkın zaten kısıtlı olan ikamet özgürlüğü böylece tümünden ortadan kaldırılmakta,halk üzerine estirilen yoğun terör ve sindirme yöntemleri geliştirilmektedir.

3- "Toplantı,Gösteri ve Yürüyüş kanunundaki yasal değişikliklerle özgürlüklere dokunmadan devletin kontrol gücünün artırılması yoluna gidilecek."

Polis,halkın mücadele ile söke söke aldığı demokratik haklarından biri olan toplantı,gösteri ve yürüyüşlere istediği gibi müdahale edip,elinden geldiğince engelleyecektir.

Hükümet aldığı kararla devrimcilere toplantı ve yürüyüşlerde istediği gibi saldırıp dağıtacaktır.Tedbirin amacı göz korkutma ve halkın gösteri,yürüyüş ve toplanmalarına katılmasını engellemek,devrimcileri halktan tecrit etmektir.

4- "Ateşli silahların kullanılmasına dair yasal müeyyideler artırılabilecektir."

Bu kararla hükümet halkı savunmasız bırakıp,onları silahsızlandırmayı amaçlamaktadır. Aslında "silahlanmayı" engellemek için alındığı söylenen bu tedbirin amacı halkı silahsızlandırmaktır.

5- "Ceza Mahkemeleri Usulü Kanununun esasları değiştirilmeden,Yüksek Hakimler Kuruluna verilecek yetkiyle her ilde anarşi eylemlerini muhakeme edecek bir tek mahkemenin ayırılabilmesi esas konulacak."

Biz ATİF olarak bütün gücümüzle konsolosluklarda yapılan soygunlara,keyfi uygulamalara karşı çıkıyoruz.Mücadelemiz devam edecektir.Bütün Türkiyeli işçileri de bu haklı mücadelenin saflarında birleşmeye çağırıyoruz.

Taleplerimiz şunlardır :

- KONSOLOSLUKLARDA MARK RESMİ KUR ÜZERİN DEN İŞLEM GÖRSÜN !
- KONSOLOSLUK MEMURLARI BİZE İYİ DAVRANSINLAR !
- LÜZUMSUZ BÜROKRASI KALDIRILSIN !

Y.NAZAN

ACIKLAYICI NOT:

CİBAYET KURU NEDİR :
"Cibayet Kuru" konsoloslukların yaptıkları,pasaport uzatma,evlenme ilanı,vekelet verilmesi gibi işlemler karşılığı oluşan harcın Türk parası karşılığının döviz birimi üzerinden ne kadar alınacağını belirleyen bir kurdur."Cibayet Kuru" Maliye Bakanlığının tarafından 1976'da belirlenmiş,ancak dondurularak 2 yıldır değişmemiştir.(Kaynak,11.10.1978 tarihli Cumhuriyet Gazetesi)

HAMBURG'DA KONSOLOSLUĞU
protesto mitingi

Bu karar açık bir şekilde DGM'lerin başka bir ad altında işleridir.İstedikleri kişiye istedikleri kadar,sorgusuz sualsiz ceza verip,özellikle de devrimcileri ortadan kaldırmayı hedef alan bir karardır.

Ecevit,alınan önlemlerin "Halk için" olduğunu ima ediyor.Bunun büyük bir sahtekarlık olduğu açık bir şekilde ortadadır.Ecevit Hükümetinin esas amacı halkı savunmasız bırakmak,istedikleri gibi daha yoğun bir şekilde işçi,köylü ve devrimci avına çıkmaktır.Hakim sınıfların düşündükleri şey,halkın huzuru,rahatlığı,can güvenliği değildir.Onları düşündüren halkın örgütlenip,silahlanıp kendilerine ve faşist düzenlerine karşı koymalarıdır.Onlar işte bunu engellemek istiyorlar.Fakat,halk alınan bu önlemlere rağmen her geçen gün biraz daha silahlanmakta,kendilerini savunmak için hazırlanmaktadır.

Tüm bu alınan kararlar,resmen ilan edilmemesine rağmen sıkıyönetim uygulamasıdır.Alınan bu kararlar anarşiyi önleme adı altında, halk üzerinde var olan baskının,sömürünün yoğunlaştırılması demektir.

Ne "anarşiyi önleme" adı altında alınan faşist kararlar ne de "önlemler" halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık uğruna yürüttüğü mücadeleye gem vuramaz.Mücadele her geçen gün yükseliyor ve yükselecektir.

B.Sinan

ÇİN Baştarafı 8.sayfada.

ÇHC kurulduğunda,ilke olarak "kredi yasağı" konuldu ve bu temelde ekonomik güçlükleri "yalnız kendi gücümüz ile yenebiliriz" şiarı esas alındı.Emperyalizme bağımlılık zincirinin kırıldığı ve işçi sınıfı önderliğinde kurulan ÇHC'de üretici güçlerin geliştirilmesi sürekli devrim meselesi olarak ele alındı.Ve Mao Zedung'un şiarı pratiğe uygulandı.0 dönemde de emperyalist ülkelerle ekonomik ilişkiler yine vardı,ama ithal edilen metallerin değeri ya peşin ödenmekte ya da peşin ödeme gücü yok ise ithal yapılmamakta idi.

Bunun dışında mala karşı mal temelinde ithal yapılmakta idi.
Bugün ise ÇHC yönetimi üretici güçlerin gelişmesini,devrimin sürekliliğinin bir meselesi olarak ele almamaktadır.Ülkedeki standartları ve tekniği,emperyalist ülkelerdekine oranla geri bulan ÇHC iktidarını elinde bulunduran Hua Kuo Feng ve Teng Hsiao Ping önderliğindeki modern revizyonist klik,ülkeyi günden güne emperyalist sermayeye yaklaştırmaktadır.Emperyalizm zincirinden koparılmış olan halkı,yeniden ekleme çabası içindedir.Bunlar bugün "kredi yasağını" rafa kaldırmış olup,ülkenin daha ileri bir düzeye gelişmesini,üretici güçlerin gelişimini "teknik yenilikler ve teknik devrim" adına bir dizi emperyalist devlet ve tekellerden alınan kredilere ve onlar ile geliştirilen ekonomik ilişkilerle bağlamaktadır.Ticaret Bakanı Li Diang,bugün emperyalist ülkelerle ekonomik ilişkiler konusunda,Çin hükümetinin iki metodu olduğunu söylemektedir.Birincisi:Hükümetler arası doğrudan krediler;ikincisi: emperyalistlerin Çin içindeki üretime katılması.Bu metodlar pratikte emperyalist devletlerden uzun vadeli ve yüksek faize dayanan kredilerin alınması,emperyalist tekelilerin Çin'deki üretime katılması(!) üretim için yapılan üretimin emperyalistlerin denetiminde olması,ülke ekonomisinin emperyalist ekonomiye bağıllılığın geliştirilmesi anlamına gelmektedir.Emperyalistler,Çin'i bir dizi yatırımların yapılabileceği,metallerinin pazarlanabileceği ve buradan hammaddenin sağlanabileceği büyük bir pazar olarak görmektedirler.

L.Altan

ÇİN

ÇHC Ticaret Bakanı Li Diang, geçen ay içinde İngiliz Ticaret Heyeti ile yaptığı konuşmada, "Uluslararası ticaret koşullarına uyacaklarını" söyledi. Bugünkü ÇHC yöneticileri, uluslararası ticaret koşulları gereği ihtiyaçlarını karşılama temelinde kredi ile ve taksitle alım-satım yapabileceğini onaylarken, Mao Zedung'un "Çin'i kendi gücümüz ile geliştirelim" parolasını boşa çıkması bir deneyim olarak değerlendirilmekte. Ülke kapılarını emperyalist sermayeye açarak, büyük sayılar ifade eden borçların ülke ekonomisinin bağımlılık ile ilişkisi olmadığı demogojisini yapmaktadırlar. Kendilerine temel aldıkları ideolojileri gereği ÇHC yöneticileri, B.Alman, Japon emperyalistleri gibi bir dizi emperyalist devlet ve tekeller ile ekonomik temaslarda bulunmaktadır. "Yeni gelişim stratejisi" adına girişimleri pratikte kendini açık bir şekilde göstermektedir.

Eldeki verilere göre, ÇHC'nin 1973-1977 arasındaki makine ve benzeri ithallerinin değeri 2,78 milyar dolar iken 1977 senesi içinde ithal edilen malların değeri 7,8 milyar doları bulmaktadır. 1978 yılının ilk ayında ise 5 milyar dolara yaklaşık ithal gerçekleştirilmiştir.

Çin'de Mart ayı içinde yapılan Milli Bilim Konferansında alınan kararlar içinde, Hua'nın öne sürdüğü yatırım planlarına, 1985 yılına dek 120 büyük kuruluş gerçekleştirilmek istenmektedir. Bu plan içerisinde, 6 çelik işletmesi, 10 petrol işletmesi, 30 enerji santrali, 5 büyük liman ve 6 yeni demiryolu hattı inşası bulunmaktadır. Çin'in 8 yıl içindeki ithal mallarına olan ihtiyacı 100-160 milyar dolar ve planlamadaki tesislerin gerçekleştirilmesi de yaklaşık 350 milyar Doları bulmaktadır ki, Çin yönetimi bu yatırımları yalnız finanse etme gücüne sahip değildir.

Japon emperyalistleri ile Şubat ayı içinde bir ticaret anlaşması imzalandı. Adına "dostluk" anlaşması dedikleri ticari anlaşma 5 senelik bir süreyi kapsamakta idi. Eylül ayında bir araya gelen iki devlet temsilcileri, anlaşma süresini 1990'a kadar uzattılar. Anlaşmanın koşullarına yapılacak ithal mallarının değeri 100 milyar doları bulmaktadır. Ayrıca Japon emperyalistleri, Şanghay'da bir çelik işletmesi, bir Alüminyum-döküm, bir renkli televizyon lambası işletmesi ve bir deri fabrikası kuracaklar. Buna karşılık Çin'den ilk 5 senede 47 milyon ton ham petrol ve 10 milyon ton kömür alacaklardır. Ayrıca Ağustos ayı içinde Japon firması İltof ile de bir kontrat yapıldı; Bu kontrata göre, İltof Şanghay'da bir tekstil fabrikası kuracak, makine ve ham maddeyi de sağlayacaktır.

Çin'li işçiler ise çalışarak, Japonlara yılda 300.000 pijama dizeceklerdir.

Batı Alman emperyalistleri ile de ekonomik ilişkiler sürdürülmektedir. Çin'li bilim adamları, mühendis, tekniker, ve öğrenciler, B.Almanya'ya gönderilmektedir. Bunlar emperyalist üretim ilişkileri içerisinde eğitim görmektedir. Bunun yanında B.Alman tekelleri ile bazı malların ithali ve Çin'de bir dizi işletmenin (Fabrika yapan fabrikaların) kurulması temelinde anlaşmalar yapılmaktadır. Anlaşmalara göre, Çin'de makine fabrikaları, Biblis tipi enerji santrali, çelik işletmeleri kurulacak ve elektronik beyin (Komputer), Buldozer, Kamyon, vs. ithal edilecektir. Krupp tekeli 2,5 milyar ton büyüklüğünde kömür deposu, Dortmund Uhd'e ise 5 kimyasal madde tesisleri inşa edecek ve Daimler-Benz 650 ağır vasıta verecektir.

Doğrudan kredi ilişkileri ise ÇHC yöneticileri ile İngiliz, Japon ve B.Alman bankaları arasında sürdürülmekte idi. Çin'i yeni bir yatırım alanı olarak gören bu bankalardan İngiliz bankası 200 milyon dolar, Japon ithal-ihraç bankası 2 milyar dolar vermeye hazır olduklarını belirtmişlerdi. Geçen ay içinde, B.Almanya'ya gelen Çin yöneticilerinden olan Fang Ji ile görüşmelerden sonra B.Alman bankası (Dresdener Bank) ile 8 milyar Marklık bir kredi anlaşması, 5 sene süreli ve % 7,25 faiz ödeme koşulları da imzalandı.

ÇHC yönetimi uluslararası siyasetleri gereği, ABD ve Rus Sosyal emperyalistleri ve özellikle de Rus sosyal emperyalizmi dışındaki emperyalist devlet ve tekeller ile ekonomik ilişkileri geliştirmektedir. Bunlar içinde B.Alman ve Japon emperyalistleri başta gelmektedir. Geçen seneye göre B.Almanya'nın Çin'den aldığı mallar, 1978'in ilk 6 ayında % 18 artış gösterirken, buna karşılık Çin'in B.Almanya'dan aldığı % 97 artış göstermektedir. B.Almanya'nın 1977'de Çin'den aldığı mallar (konserve, giyim eşyası kumaş, ayakkabı, deri eşya, kürk, Manganez Krom gibi ham maden, yün, ham ipek vb.) ham madde ve yarı mamul mallar olup toplam 665,5 milyon markı bulmaktadır.

Devamı 7. sayfa.

PERU

BAKIR MADENİ İŞÇİLERİNİN GREVİ

Peru'lu bakır madeni işçileri son bir aydan beri tekrar grevdeler. Taleplerini gerçekleştirmek için kahramanca mücadele ediyorlar. Buna karşılık faşist Bermudez rejimi kan ve terörle bakır madeni işçilerinin haklı taleplerini gerçekleştirme mücadelesini yok etmeye çalışıyor. Peru'lu bakır madeni işçilerinin bu grevi yeni başlamış bir mücadelenin ifadesi değil, yıllardan beri mücadele ediyor Peru'lu bakır işçileri. Çünkü bakır işçilerinin kanlı ve acı dolu mücadelesi sonucunda elde ettikleri ufak "kazançlar" ABD emperyalizminin yarı-sömürgeci olan bu ülkede komprador patron ve ağaların düzeninde anlamını ve değerini çok çabuk yitiriyor. Üç-Beş kuruşluk ücret arttırımı veya başka bir "kazanç", enflasyonun hızla ilerlediği bu ülkede sadece bir kaç gün avutabiliyor işçileri. Ve sonra tekrar mücadele başlıyor. Kanlı, uzun, acı dolu bir uzun mücadelenin, kanlı acılı bir sayfası açılıyor tekrar.

Son bir aydan beri süren grev, işte bu kanlı, uzun, acı dolu mücadelenin bir sayfası. Peru'lu bakır işçileri, geçen yıl içinde yaptıkları büyük bir grevden son-

ra isten atılan 400 arkadaşlarının tekrar işe alınmasını istiyorlar. Önce. Talep olarak sonra da ücretlerinin % 25 oranında artırılmasını, çalışma şartlarının düzeltilmesini ve madenlerin bulunduğu bölgelerden sıkıyönetimin kaldırılmasını istiyorlar.

Bu haklı talepler karşısına, faşist Bermudez rejimi, bütün diğer faşistlerin kullandığı metodlarla çıkıyor. Mücadelenin grevin olduğu 5 bölgede sıkıyönetim ilan ediliyor. Ve bu Peru kanunlarına göre, bakır ocaklarının askerler tarafından işgal edilebileceği anlamına geliyor. Ve ayrıca grev mücadelesine katılan herkesi sorgusuz-sualsiz tevkif etme, işkenceye çekme, ve sonra da yok etme imkanları veriyor. Sıkıyönetim Peru'lu faşistlere (ki Türkiye halkı sıkıyönetimin ne demek olduğunu kendi deneyleriyle çok iyi bilmekte dir)

Ama bütün bunlar bakır işçilerini mücadeleden vazgeçirememiştir. Bunun ispatı bir aydan beri süren grev, işçilerin çeşitli gösteri yürüyüşleri ve maden ocaklarından Peru'nun başkentine kadar yaptıkları uzun yürüyüşler.

Bütün baskılara teröre rağmen işçilerin mücadeleden vazgeçmemesi, kararlı olmaları nereden geliyor? İşçileri bu şekilde kararlı davranmaya iten nedenler, ülkenin ekonomik ve siyasi şartlarına aranmalıdır. Çünkü enflasyon nedeniyle işçilerin geliri % 35'lik bir gerilemeye uğramıştır.

Bugün bir bakır işçisinin günlük kazancı 6 B.Alman Markına eşittir. Bunun yanında, halkın temel ihtiyaç maddeleri olan un'a, ekmeğe, % 100, süte % 40, yemeklik yağa % 120 oranında zam yapılmıştır. Son aylarda, Bermudez faşizmi, ekonomik buhranın yükünü halkın sırtına yıkmak istiyor. Buna karşı yükselen halkın mücadelesini faşist terörle bastırmaya çalışmaktadır. Ama tarihin de doğruladığı gibi faşist baskılar, faşizm halkın haklı mücadelesini ancak geçici olarak önleyebilirler. Peru'lu halkın mücadelesi de bu tarihi genel gerçekçi doğrulayacak şekilde gelişip önündeki faşist engelleri adım adım ezip geçecek. Halk Cumhuriyetinin güzel aydınlık günlerine varacaktır.

Zafer, grevci işçilerin ve mücadele eden tüm halkındır.

B.Meltem

MISIR İSRAİL

Geçen ay içinde, Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat ve İsrail Başbakanı Begin, ABD emperyalistlerinin insiyatifi ile Camp David'de bir araya geldiler. İki hafta kadar süren görüşmelerden sonra, Mısır ve İsrail arasında iki çerçeve anlaşması imzalandı. Mısır Devlet Başkanı Sedat ile İsrail Başbakanı Begin'in Camp David'de imzaladıkları anlaşmalar, başta ABD emperyalistleri olmak üzere tüm batılı emperyalistler tarafından "Ortadoğu barış" için ileri atılan somut bir adım olarak değerlendirildi. Gerçekten de ABD emperyalistleri, "Ortadoğu sorununu" kendi planlarına uygun olarak "çözme" yolunda pratik bir adım atıldılar, Mısırlı ve İsraili uşaklarının kendi aralarında "barış anlaşmasını" imzalamalarını gerçekleştirdiler.

Camp David 'barış' görüşmelerinin sonunda imzalanan anlaşmalardan birincisi: "Ortadoğuda Barış İçin Çerçeve anlaşması" dır. Bu anlaşma "Ortadoğu sorununun" ABD emperyalistleri ve Mısırlı, İsraili uşaklarının nasıl "çözmek" istediklerini açık olarak ortaya koymaktadır. Bu anlaşmaya göre, İsrail, Gaza ve Batı Ürdün bölgelerinden çekilmeyecektir. İleri bir dönemde, bu bölgelerde yaşayan Filistinlilere "özerklik" verilecektir. Bunun karşılığında İsrail'in devlet olarak varlığı ve sınırlarının "güvenliği" tanınacaktır. Bu Filistin ve Arap halklarının davasına ihanettir. Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat, bu anlaşmanın altına imzasını atarak Filistin ve Arap halklarına ihanetini en üst noktaya ulaştırmıştır.

Diğer anlaşma ise: Mısır ve İsrail arasında üç ay içinde imzalanması ön görülen "Barış anlaşmasının" bir taslağı olan "Mısır ile İsrail arasındaki barış için çerçeve anlaşması"dır. Bu anlaşmaya göre, İsrail'in devlet olarak varlığı ve sınırlarının güvenliği Mısır tarafından tanınacaktır. Mısır, İsrail gemilerinin Süveyş kanalından geçmesine izin verecek, İsrail ile diplomatik, ekonomik ve kültürel iliş-

kiler kuracaktır. Bütün bunların karşılığında Mısır, Sina yarımadasının bir bölümünü geri alacaktır. Bu anlaşma da diğeri gibi Mısır hakim sınıflarının, Arap ve Filistin halkının haklı davasına ihanet belgesidir.

Camp David 'barış' görüşmeleri ve bu görüşmelerin bitiminde imzalanan anlaşmalar, Mısır'ın üç dünyacı revizyonistlerin göstermeye çalıştığı gibi bağımsız olmadığını ABD emperyalizminin yarı-sömürgeci olduğunu gösterdi. Mısır'ın Rus sosyal emperyalizme karşı çıkmasının emperyalistler arası dalaşmanın bir sonucu olduğunu inkar edilemez bir biçimde ortaya koydu. Mısır Devlet Başkanı Sedat'ın 'anti-emperyalistliğin' sahte bir anti-emperyalistlik olduğunu gösterdi.

Camp David'de imzalanan anlaşmalara karşı çeşitli emperyalistler çıkarlarına uygun bir biçimde tepki gösterdiler. Batılı emperyalistler, bu anlaşmaları sevinçle karşılarken, Rus sosyal emperyalistleri ise, şiddetle karşı çıktılar. Filistin ve Arap halklarının haklı davasının 'destekçileri' kesildiler. Rus sosyal emperyalistlerinin bu şekilde tavır takınmalarının nedeni, Ortadoğu'ya hakim olma dalaşmasında diğer emperyalistlerden ve özellikle ABD emperyalistlerinin gerisinde kalmalarıdır.

Suriye, Libya, Cezayir, Güney Yemen ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün oluşturduğu Arap Direniş ve Kararlılık Cephesi, Mısır'ın İsrail ile imzaladığı anlaşmaları red etti. Mısır ile her türlü ilişkilerin kesilmesini kararlaştırdı.

Direnış ve kararlılık cephesi, Sovyetler Birliği ile ilişkileri geliştirme kararı aldı. Bu 'karar' bu cepheyi oluşturan güçlerin bir emperyalist güce karşı, diğer bir emperyalist güce dayandıklarını ve emperyalist çözüm planlarına bel bağladıklarını göstermektedir.

Diğer yandan FKÖ Yürütme Komitesi, Filistin direniş örgütlerinin temsilcileriyle ortak toplantı yaptı. FKÖ bu toplantıdan sonra bir açıklama yaparak, Camp David'de anlaşmaları tanımadıklarını ve bu anlaşmaların Filistin halkının davasına ihanet olduğunu ve siyonist emellerini gerçekleştirmesi için yapıldığını ve Mısır'ın siyonist İsrail önünde pes ettiğini açıkladı. Filistin halkını Camp David anlaşmasına karşı mücadele etmeye çağırdı. Filistin halkı ve diğer Arap halkları, emperyalist 'çözüm' planlarını boşa çıkaracaklar ve emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı mücadeleden zaferle çıkacaklardır. Ortadoğu sorununu kendilerine özgü yöntemlerle çözeceklerdir.

V.Tarık